

“... და მაშინ
ვინიხარონ ყოველთა
ქართველთა”

ბროკარი
წილინა დილინა თაგარისი
წილინა დილინა თაგარისი, კეთილშობილური მამის, რომელმაც კლდითა ვაჟა გალაშქრა ალაშქრან საყვარელი სპორტული ღმრთისა, ლოცვითა შენითა განაპოვინა მხარობანი ქრისტეს მოყვარისა ქართველთა ერისანი, ხელთ მარჯვნივთა შენითა ლაშქარს სწანი აზარინათანი, მისითა მარჯვნივთა, ქრისტე ღმრთო, ახსოვნა სულნი ჩვენი (14 მაისი).

ოლღა დემურია-კოსტავა:

...ამას წინათ მომაკითხეს, ჩვენო რაღაცა გაერთიანება გვაქვს და მიმართვა დაგვიწერეთ. მე ვუთხარი, მანანასთან რა ურთიერთობა გვაქვთ-მეთქი. თურმე ესენი ცალკე არსებობენ...

საქართველოს რესპუბლიკის მოქალაქეებს!

ყველას, ვინც კვლავ ინარჩუნებს მოქალაქეობრივ ღირსებას, ქვეყნის ბალანსის იმედას და სურვილს, ვიწვევთ საქართველოს რესპუბლიკაში მიმდინარე პოლიტიკურ ვითარებასთან დაკავშირებულ საერთო სახალხო შეკრებაზე – 2001 წლის 26 მაისს, 13 საათზე, თბილისში, რესპუბლიკის მოედანზე (სასტუმრო “ივერიის” მიმდებარე ტერიტორია).

საქართველოს რესპუბლიკის უზენაესი საბჭო
საქართველოს პოლიტიკურ პარტიებთან და ოპოზიციასთან ერთად

მანანა არჩვაძე-გამსახურდია:
ღღეს საქართველოში არ არსებობს სახელმწიფო იდეოლოგია. სახელმწიფოს, რომელსაც იდეოლოგია არ გააჩნია, არსებობა არ უნერია. სწორედ ამის შედეგი გახლავთ ის პოლიტიკური და ეკონომიკური კრიზისი, რომლის ღღეს სახეზე გვაქვს, ასევე კალაღობით და იარაღით მოსული უკანონო ხელისუფლების მიგანს არ წარმოადგენს სახელმწიფოს აღმშენებლობა, მისი პოლიტიკა ღამყარებულია სახელმწიფოს პარსვასა და ვადის გახანგრძლივებაზე **გვ.3**

ტარიელ შუბარაძე:
...საქართველო უსუსური აღმოჩნდა. ევროპამ პოზიციები დათმო. ისტორიული ტაო-კლარჯეთი თურქეთს დარჩა, თბილისისა და ქუთაისის გუბერნიები — რუსებს; ბათუმში ისევ საზიარო ზონად — პორტო-ფრანკოდ, ხოლო ბათუმის ოლქი ყველასათვის საპლაცდარმო ავტონომიად გამოცხადდა... სსრკ-ს დაშლის შემდეგ პუტჩის გზით მოსულმა საქართველოს უკანონო ხელისუფლებამ, უფრო ზუსტად, მისმა მემკვიდრემ, 11 ოქტომბერს არჩეულმა პარლამენტმა, ერთ-ერთ პირველსავე სხდომაზე რატიფიკაცია გაუკეთა ჰაერში გამოკიდებულ ყარსის ხელშეკრულებას. ამრიგად, თურქეთისა და სხვა მოძალადე ქვეყნების დღის წესრიგში ისევ აქტიურად დადგა ბათუმში პორტო-ფრანკოს და თავისუფალი ეკონომიკური ზონის ამოქმედების საკითხი **გვ.3**

ედუარდ შევარდნაძე საკუთარ თავს ახელს და თავის თანამოსამხმარეებსაც: 12 მაისს ე.წ. პარლამენტში “სტუმრობისას” მან განაცხადა:
1. “ქვეყანაში არსებულმა კორუფციამ მძიმე დალი დაასვა ქვეყანის საბიუჯეტო პოლიტიკასაც; ამ სფეროში უამრავი ნაკლი და მანკიერებაა, რისი დამალვაც ნამდვილად აღარ შეიძლება!”
2. “გოგი თოფაძე, ჩაიხედე შენს სინდისში და თქვი როგორ მოხვედი ბიზნესში, ფრანგ პარტნიორთან მე არ დაგაკავშირე?”
3. ...ანდა, შენ, დავით გამყრელიძე, საიდან მოხვედი ბიზნესში, ძმაო, ახლა რომ ბრალს გვდებ?! ან, თქვენ, ვინც აქ ზიხართ, პარლამენტში და მთავრობაში ჩემით არ მოხვედით?!”
“ქუჩის” კომენტარი: კორუფცია არსებული ხელისუფლების ცხოვრების წესია - ეს არც აქამდე იყო დაფარული! ღღეს როცა შევარდნაძის პოლიტიკა სამარცხვინოდ იძირება მის მიერვე შექმნილ ჭაობში, შევარდნაძის შვილობილი “ბაყაყები” მარჩენალს ა თებენ...
პასუხისმგებლობას ვერაფერს გაექცევა: ფაქტობრივი ხელისუფლების ყველა წევრია არსებული უკანონობის ავტორი...

ვისი დახმარებით დაამხეს საქართველოს კანონიერი ხელისუფლება ედუარდ შევარდნაძემ, ტრუპარტიებმა და ქართველმა პრიმინალებმა გვ.3

საქართველოს პოლიტიკურ პარტიებთან და ოპოზიციასთან განცხადებები საქართველოს პრეზიდენტის ზვიად გამსახურდიას მიმართულებასთან დაკავშირებით გვ.5

ლანჩანოს სასწაული
ბარბიში მარკე საუკუნოვან სასწაულად შემონახული ქრისტეს ხორცისა და სისხლის შესახებ **გვ.6**

ლ ე ვ ა ნ დ უ მ ბ ა ძ ე :

მამულო ჩემო! მერამდენად უნდა ვიტყვო, ან მერამდენად ჩაქვეულო ჩემო ქვითყრო?! **გვ. 6**

გასულ კვირას ქუთაისში ჩამოასვენეს საბერძნეთში არალეგალურად მიმავალი რამდენიმე ქალის ცხედარი; ქალები ბულგარეთის მიუბზე გადასვლისას გაიყინენ... თვითმხილველებმა ასევე თქვეს, რომ რამდენიმე კაცი, მათ შორის და-ძმა, ბულგარეთის უფსრულებში ჩაიყინენ...

ვალვა ნათელაშვილი:
“თავისუფლად შემეძლო გავსულიყავი დიპლომატიურ არენაზე რუსეთის სახელით...” **გვ. 5-7**

2001 წლის 5 მაისს თბილისში, კოლხურ კოშკში, ჩატარდა საქართველოს რესპუბლიკის უზენაესი საბჭოს სესიის მორიგი სხდომა შემდეგი დღის წესრიგით:

1. საქართველოს რესპუბლიკაში არსებული პოლიტიკური ვითარების შესახებ (მოხს. დეპუტატი შალვა აბინაძე);
2. პრეზიდენტ ზვიად გამსახურდიას მკვლელობის შესახებ პრესაში გამოქვეყნებული საქართველოს რესპუბლიკის უზენაესი საბჭოსა და მინისტრთა კაბინეტის ერთობლივი განცხადების დამტკიცება;
3. საქართველოს რესპუბლიკის უზენაესი საბჭოს მიმართვა მსოფლიოს ქვეყნების მთავრობებსა და პარლამენტებს, ადამიანის უფლებების დაცვის ორგანიზაციებს, გაეროს, ეუთოს, ევროსაბჭოს;
4. სხვადასხვა.

საქართველოს რესპუბლიკაში არსებული პოლიტიკური ვითარების შესახებ გაკეთებულ მიხედვით დამსმელ საკითხთან დაკავშირებით შრი გამოთქმეს: დეპუტატმა შურაბ მონიძემ, გურამ მაქაცარიამ, ჯემალ იონათაშვილმა, ბიძინა აბრამიძემ, აკაკი მათიაშვილმა, ვლადიმერ ცოდორიძემ, საქართველოს რესპუბლიკის პრეზიდენტის ი. ნ. ბაქრაძის განცხადებით (გამოსვლის სავსებით ჩანაწერი ძალიან ამავე გვერდზე).

უზენაესი საბჭოს სესიამ დაამტკიცა პრესაში გამოქვეყნებული საქართველოს რესპუბლიკის უზენაესი საბჭოსა და მინისტრთა კაბინეტის ერთობლივი განცხადება პრეზიდენტ ზვიად გამსახურდიას მკვლელობის შესახებ და პარლამენტების, ადამიანის უფლებათა დაცვის საერთაშორისო ორგანიზაციების, გაეროს, ეუთოს და ევროსაბჭოსადმი, რომელსაც ჯერ ვთავაზობთ.

საქართველოს რესპუბლიკის უზენაესი საბჭოს მიმართვა

მსოფლიოს ქვეყნების მთავრობებსა და პარლამენტებს, ადამიანის უფლებათა დაცვის საერთაშორისო ორგანიზაციებს, გაეროს, ეუთოს, ევროსაბჭოს

1990 წლის 28 ოქტომბრის მრავალპარტიულ, დემოკრატიულ არჩევნებში, საქართველოს მოსახლეობის მხარდაჭერით, გაიმარჯვა საარჩევნო ბლოკმა «მრავალპარტიული საქართველო» — თავისუფალმა საქართველომ». უსისხლოდ დაემხო კომუნისტური რეჟიმი.

სახელმწიფო ხელისუფლებაში მოსულმა საქართველოს რესპუბლიკის უზენაესმა საბჭომ მიიღო საქართველოს რესპუბლიკის გარდამავალი პერიოდის კონსტიტუცია (ძირითადი კანონი), 1991 წლის 31 მარტს ჩატარდა საერთო-სახალხო რეფერენდუმი და ამ რეფერენდუმის შედეგებზე დაყრდნობით 1991 წლის 9 აპრილს მიიღო საქართველოს სახელმწიფოებრივი დამოუკიდებლობის აღდგენის აქტი.

1991 წლის 31 მარტის საერთო-სახალხო რეფერენდუმში აფხაზეთის ავტონომიური რესპუბლიკის მიზანმიმართულად მიიღო ამომრჩეველთა საერთო რაოდენობის 61,27%-მა, აქედან 97,73%-მა ხმა მისცა საქართველოს რესპუბლიკის დამოუკიდებლობას.

საქართველოს რესპუბლიკის კონსტიტუციის პირველი მუხლით, «საქართველოს რესპუბლიკის ტერიტორია ერთიანი და განუყოფელია». საქართველოს სახელმწიფოებრიობის მთელ მანძილზე აფხაზეთი იყო მისი განუყოფელი ნაწილი და ერთ-ერთი მნიშვნელოვანი კულტურულ-საგანმანათლებლო და მართლმადიდებლური ქრისტიანობის ცენტრი. აფხაზეთშია საფლავი ქრისტეს მოციქულისა და მონაწილის, წმიდა სვიმონ კანანელისა.

რუსეთის იმპერიამ მიზანმიმართული მიგრაციებით ხელსაყრელად შექმნა ფონი აფხაზეთის სადავო განხილვა და დანერგა ტერმინი - «აფხაზეთის ტერიტორია».

კომუნისტურმა რეჟიმმა შექმნა აფხაზეთის ავტონომიური რესპუბლიკა. მუდმივად აღვივებდა შუღლს მკვიდრ მოსახლეობასა და ეროვნულ უმცირესობას შორის.

საქართველოს რესპუბლიკის კონსტიტუციით (ძირითადი კანონით) ავტონომიურ რესპუბლიკებს მიენიჭათ უფლება, ჰქონდეთ ავტონომიური რესპუბლიკების კონსტიტუციები, შესაბამისობაში მოყვანილი საქართველოს რესპუბლიკის კონსტიტუციასთან (ძირითად კანონთან); აფხაზეთის ავტონომიურ რესპუბლიკას ქართულთან ერთად სახელმწიფო ენად ჰქონდეს აფხაზური ენა; ავტონომიური რესპუბლიკების თავმჯდომარეები წარმოადგენენ საქართველოს რესპუბლიკის უზენაესი საბჭოს თავმჯდომარის მოადგილეს და, შესაბამისად, თანამდებობის მიხედვით შედიან საქართველოს რესპუბლიკის უზენაესი საბჭოს შემადგენლობაში; ხოლო ავტონომიური რესპუბლიკების მინისტრთა საბჭოების თავმჯდომარეები თანამდებობის მიხედვით შედიან საქართველოს რესპუბლიკის მინისტრთა კაბინეტის შემადგენლობაში.

1991-92 წლების დეკემბერ-იანვარში საქართველოს რესპუბლიკაში უცხო ქვეყნის (ქერძოდ, რუსეთის ფედერაციის) სამხედრო ძალების დახმარებით განხორციელდა სახელმწიფო გადატრიალება. ქვეყნიდან განდევნილ იქნა პრეზიდენტი, უზენაესი საბჭო და მთავრობა. ხელისუფლების უზურპაცია მოახდინა მოსკოვის კრემლის სატელევიზიო კრიმინალურმა ხუნტამ, რომელმაც გააუქმა საქართველოს რესპუბლიკის კონსტიტუცია და შექმნილი კონსტიტუციური ვაკუუმით საშუალება მისცა აფხაზეთის ავტონომიურ რესპუბლიკას, განეკუთვნებინა სუბნაციონალური პოლიტიკა კრემლის სცენარის მიხედვით.

1992 წლის 14 აგვისტოს, არძინბასა და შევარდნაძის მიერ მოწყობილი პროვოკაცია მიზნად ისახავდა აფხაზეთის ომის გაჩაღებას და საქართველოს რესპუბლიკის ტერიტორიის ამ ნაწილის რუსეთის ფედერაციისათვის მიერთებას. ამავე მიზანს ემსახურებოდა 1992 წლის 24 ივნისის დავაშის, 1992 წლის 3 სექტემბრის მოსკოვის, 1993 წლის 27 ივლისის სოჭის, 1994 წლის 4 აპრილის მოსკოვის, 2000 წლის 11 ივლისის სოხუმის შეთანხმებები, რომლებიც 2001 წელს მოსკოვმა დაავიწყებინა ე.წ. გამარტივებული სავიზო, ანუ უვიზო რეჟიმის შემოღებით და, ფაქტობრივად, მოახდინა აფხაზეთის ანექსია.

ამჟამად რუსეთის ფედერაციას ე.წ. «სამშვიდობო ძალებით» ოკუპირებული აქვს საქართველოს რესპუბლიკის სახელმწიფო ტერიტორიის ნაწილი.

საქართველოს რესპუბლიკის ხელახალი და სრული ოკუპაცია-ანექსიისთვის რუსეთის ფედერაციას შევარდნაძის ხუნტის მიერ შექმნილი აქვს ყველა პირობა: 1. საქართველო დსთ-ს წევრია; 2. რუსეთის ფედერაციის შეიარაღებულ ძალებს მოხსნილი აქვს საოკუპაციო-სამხედრო ძალების სტატუსი; 3. რუსეთის ფედერაციის სამხედრო ბაზები საქართველოს რესპუბლიკის ტერიტორიაზე დაკანონებულია 25 წლით.

მოგმართვით!

საქართველოს რესპუბლიკას ჰყავს კანონიერი ხელისუფლება — საქართველოს რესპუბლიკის უზენაესი საბჭო, რომელიც იურიდიულად აგრძელებს თავის მოღვაწეობას. დღეს საქართველოს რესპუბლიკაში ფაქტობრივი ორხელისუფლებიანობაა.

საქართველოს რესპუბლიკის უზენაესი საბჭო დაეყრდნო 1992 წლის 13 მარტის დადგენილებას, სადაც ნათქვამია: «ყველა აქტი, რომელიც მიღებულია საქართველოს არაკანონიერი ხელისუფლების მიერ, მათ შორის, პარლამენტის არჩევნების დანიშნის აქტი, გამოცხადდეს იურიდიული ძალის არმქონედ» და 2001 წლის 24 თებერვალს მიიღო დადგენილებები შევარდნაძის უკანონო ხელისუფლების მიერ რუსეთის ფედერაციასა და აფხაზეთის თვითმარქვია ხელისუფლებასთან დადებული ყველა ხელშეკრულების ბათილად ცნობისა და რუსეთის ფედერაციის საოკუპაციო სამხედრო ძალების საქართველოს რესპუბლიკის ტერიტორიიდან გაყვანის შესახებ.

შევარდნაძემ, რომელიც უშუალოდ ხელმძღვანელობდა რუსეთის საოკუპაციო სამხედრო ძალების მშვიდობით განხორციელებულ საქართველოს რესპუბლიკის მესამე ოკუპაცია-ანექსიას, რომელმაც 1993 წლის 31 დეკემბერს ფიზიკურად გაანადგურებინა საქართველოს რესპუბლიკის მოქალაქეების უფლებებისა და თავისუფლებების, საქართველოს რესპუბლიკის კონსტიტუციისა და კანონების დაცვის გარანტი, პრეზიდენტი ზვიად გამსახურდია, მანამ, სანამ თავის ხუნტასთან ერთად ფაქტობრივად იმყოფებოდა საქართველოს რესპუბლიკის სახელმწიფო სათავეში, არამარტო კავასია იქნება მუდმივი დესტაბილიზაციის კერა, არამედ უმართავ ქაოსში ჩაეფლობიან შავი ზღვის აუზის ქვეყნებიც; რადგან უკონტროლოდ და ათასი ჯურის დამნაშავეთა სათარეშოდ მიტოვებული შავი ზღვის საქართველოს რესპუბლიკის აკავტორია.

ვიმედოვნებ, დავეთანხმებით, რომ ხუნტის მხარდაჭერა შეურაცხყოფს მსოფლიოში აღიარებული დემოკრატიის პრინციპებს და გამოგვიცხადებთ თანადგომას, რათა საქართველოს რესპუბლიკაში ფაქტობრივად აღდგეს კანონიერი ხელისუფლება და შევარდნაძემ და მისმა ხუნტამ უპირობოდ დატოვოს უზურპირებული ხელისუფლება.

საქართველოს რესპუბლიკის უზენაესი საბჭოს თავმჯდომარე დავით გოგაძე

ბატონო დეპუტატებო! პატივცემულო სტუმრებო! ჩემი დღევანდელი გამოსვლის მიზანი არ გახლავთ კრიტიკა ან დაპირისპირება მომხსენებელთან, მსურს დაეფიქსირა ჩემი პოზიცია განხილულ საკითხებთან მიმართებაში და განვიხილო სხვა პოლიტიკური ტრილში. საქართველოს რესპუბლიკის უზენაესმა საბჭომ პოლიტიკური მოვლენები უნდა განხილოს ისე, რომ ჩაუდგეს მკაცრ ჩარჩოებში მიმდინარე სიტუაციის გათვალისწინებით. თუ რას შემოგვთავაზებს ფაქტობრივი ხელისუფლება, ამას მნიშვნელობა არა აქვს, ვინაიდან, საკუთარი ინტრესებიდან გამომდინარე, ის შემოგვთავაზებს იმ პირობებს, რომელიც გაუხანგრძლივებს ხელისუფლებას ყოფნას. ჩემი გამოსვლის მიზანია საკითხის გამაჯრება, ვინაიდან სახელმწიფოს სამართალმცემი ფუნქცია ჩვენს ხელთაა. 1992 წლის 6 იანვრიდან დღემდე დაერწმუნდით, თუ რა პოლიტიკური მიზნები და შესაძლებლობები გააჩნია ხუნტას საქართველოს ტერიტორიისათვის და მოსახლეობასთან მიმართებაში. ათი წლის მანძილზე ვერ შექმნეს სახელმწიფო სტრუქტურა, დღეს ირჩევენ სახელმწიფოს მართვის მოდელს («ფრანგულს», «რუსულს», საპარლამენტოს თუ საპრეზიდენტოს და სხვ.), დღეს აყენებენ «დანუნებული» სახელმწიფოს მართვის იმ მოდელს, რომელსაც დღემდე აკრიტიკებდნენ.

საქართველოში არსებული დღევანდელი სიტუაციიდან გამომდინარე, ჩემი დამოკიდებულება რადიკალურია, ხუნტა თავად უნდა წამოიღოს კანონიერი ხელისუფლებისთვის და არა ჩვენ — მათევენ, წინააღმდეგ შემთხვევაში, მათ მიერ ჩადენილი დანაშაულებრივი და უკანონო ქმედების თანამიზანილად გავხდებით. სახელმწიფოში არსებულმა პოლიტიკურმა და ეკონომიკურმა კრიზისმა გამოუვალი მდგომარეობა შექმნა: ათი წლის მანძილზე ხუნტამ ვერ «დემოკრატიის» ნიღბით დაიწყო საკულტურობა, შემდგომ «რეფორმებს» ამოუფარა, რეფორმატორი ბალეტოროვიჩი მიიწვია, რომელსაც საქართველოს ეკონომიკა რამდენიმე თვეში უნდა აღედგინებინა. მან შესანიშნავად აულო ალო ხუნტის ჩანაფიქრს და დროზე გაეცალა, სამაგიეროდ, საქართველოში დააფიქსირა ზენიტში აყვანილი კორუფცია! ამჯერად კრიზისიდან გამოსავალი «იპოვეს» მინისტრთა კაბინეტის შემოღებით, რომელიც მიზნად ისახავს არა სახელმწიფოს გადარჩენას, არამედ შევარდნაძის რეჟიმის გახანგრძლივებას. ხუნტა რომ ჩვენს მოდელს აირჩევდა, ჩემთვის ცნობილი გახდა ჯაბა იოსელიანის ერთ-ერთი სატელევიზიო გამოსვლისას, რომელიც განამტკიცა ა.ასათიანმა! არსებულ მოსვლისას. დეიტორმა ი.გრიგოლიამ სამართლიანად შენიშნა: «ბატონო აკაკი, ისეთი შთაბეჭდილება მრჩება, რომ მოქალაქის სახელით საუბრობთ». მართლაც, მოქალაქეები გარეშე პიროვნებების გზით აფიქსირებს საკუთარ მიზნებსა და პოზიციას. უნდა აღინიშნოს, რომ დღეს საქართველოში ისევე ერთპარტიული სისტემაა, მხოლოდ როლები ისეა გადანაწილებული, რომელიც გაუცნობიერებულ პიროვნებას დროებით ილუნბას შეუქმნის მრავალპარტიულობისას, მაგრამ საერთო საქმიანად გამოდინარე, ერთი პრინციპი მოქმედებს თავის გადარჩენისა, რაც შეუიარაღებელი თვალთვალს კარგად ჩანს.

შემდეგი საკითხი ეხება საქართველოს რესპუბლიკის კონსტიტუციას. ზოგიერთებს მსურს შევასწავლო, რომ ეროვნულმა ხელისუფლებამ გამოაცხადა გარდამავალი პერიოდი, საქართველოს რესპუბლიკის კონსტიტუციაში შეიტანა შესაბამისი შესწორებები და დამატებები, რომელიც აკმაყოფილებდა იმ მოთხოვნებს, რაც სახელმწიფოს გარდამავალი პერიოდის მართვის სისტემას შეეხებოდა. იმ პერიოდში ამოქმედდა საქართველოს რესპუბლიკის კონსტიტუცია სახელმწიფოში ფორმით ახალი კონსტიტუციის მიღებამდე. რომ არა 1990-1991 წ. საქართველოს რესპუბლიკის კონსტიტუცია, ვერ შეინარჩუნებდით ვერც აფხაზეთის, სამაჩაბლოს და სხვა ავტონომიურ წარმონაქმნებს, რომლებიც ნელი მოქმედების ნაღმების სახით შექმნა ბოლშევიკურმა რუსეთმა. საქართველოს რესპუბლიკის უზენაესი საბჭოს მიზანია, არ დაუთმოთ ხუნტას და მის დამცველებს ეს უდიდესი მონაპოვარი, ასევე არ მივიტოვოთ შესაძლებლობა ცრუ ინფორმაციის გავრცელებისას ახალი კონსტიტუციის შექმნასთან დაკავშირებით, რითაც «იმედს მისცემენ» დევნილებს აფხაზეთსა და სამაჩაბლოში დაბრუნებისა, რომელიც ასევე დროის გახანგრძლივებას ისახავს მიზნად.

შე კატეგორიული წინააღმდეგი ვარ ზერელე და აფიქსირებული განცხადებების გაკეთებისა. მყარად შევფასობ დღევანდელი სიტუაცია და მივალწევთ სანადელ მიზანს — კანონიერების აღდგენას. თუ განვიხილავთ თეორიულ დონეზე და არ შევფასებთ ისე,

როგორც ეკადრება უმაღლეს საკანონმდებლო ორგანოს, მაშინ ეს იქნება კონფერენცია და არა სესია.

ხუნტა მაქსიმალური კრიზისის პერიოდშია. მივცეთ გამოსასწავლებელი პერიოდი? შექმნას ახალი კონსტიტუცია? ეს ხომ აბსურდი და ლალატია ერის წინაშე. ნუთუ ათი წლის განმავლობაში ექსპერიმენტების ჩატარება საქართველოს მოსახლეობაზე საკმარისი არ აღმოჩნდა? საქართველოს მოსახლეობის ინტერესებს იცავდა მის მიერ არჩეული საქართველოს რესპუბლიკის უზენაესი საბჭო და საქართველოს რესპუბლიკის პრეზიდენტი. კანონიერების ათელა იწყება 1990 წლის 28 ოქტომბრიდან და არა ხუნტის მიერ შეთხზული თარიღიდან. დღეს ხუნტა ცდილობს მოსახლეობის შეცდომაში შეყვანას, ცდილობენ მოახდინონ ე.წ. პარლამენტის სხდომების მოწვევის რეგისტრაცია. რომელიც მონვევის სახელითაც არ უნდა ჩაატარონ ე.წ. სხდომები, ამით კანონიერებას ვერ შესძენენ, ისინი არიან უზურპატორები, არ ძალუთ სახელმწიფოს მართვა, რომელთაც საქართველოს მოსახლეობა უკიდურეს კრიზისამდე მიიყვანეს საკუთარი კეთილდღეობის ხარჯზე. ჩვენ ის ძალა ვართ, საქართველოს რესპუბლიკის უზენაესი საბჭოსა და ხელისუფლების სახით, რომელსაც ძალუთ საქართველოში პოლიტიკური თუ ეკონომიკური კრიზისის დარეგულირება, ეროვნული იდეოლოგიის შექმნა, ჩაბარებული ტერიტორიების დაბრუნება და სხვა მრავალი პრობლემის დადებითად გადაწყვეტა, რომლის წინაშეც დღეს ქართველი ერი დგას.

შემდეგი საკითხი ეხება აფხაზეთის დაბრუნების პრობლემას. აფხაზეთის საკითხთან მიმართებაში ჩვენი პოზიცია დაფიქსირებულია ერთპიროვნულად ვერ კიდევ 1992 წლის სახელმწიფო-სამხედრო გადატრიალების შემდგომ, როდესაც ხუნტამ გაუქმებული გამოაცხადა 1990-1991 წ. კონსტიტუცია და აღადგინა 1921 წლის კონსტიტუცია, რომლის საფუძველზეც საშუალება მიეცა აფხაზეთის ავტონომიური რესპუბლიკის ე.წ. ხელმძღვანელობას, 1925 წლის კონსტიტუციის საფუძველზე აფხაზეთის დამოუკიდებლობა გამოეცხა-დებინა. საინტერესოა, რით ახსნის ხუნტა იმ ხელშეკრულებებს, რომლებიც გაფორმდა აფხაზეთთან მიმართებაში, დაგომისიდან დაწყებული — მოსკოვით დამთავრებული. ეს ყოველივე ხომ აფხაზეთის ინტერესებს ემსახურებოდა! ზედმეტად მიმანჩია დამონებმა ვაეროსა და ყენევის წარმომადგენლებსა, თუ ისინი გამოდინდნენ, როგორც სამშვიდობო ძალები, მაშინ როგორ დაუშვენ 1991-1992 წ. კანონიერი ხელისუფლების დამხობა, რასაც არ მოჰყვებოდა აფხაზეთისა და სამაჩაბლოს ტერიტორიების ჩაბარება. ხუნტამ 1994 წლის 4 აპრილს, მოსკოვში ცნო აფხაზეთის დამოუკიდებლობა, რა კანონის საფუძველზე ჩაერთო ვაერო და მთელი რიგი საერთაშორისო ორგანიზაციები, რომელთაც ჩაბარების პროცესთან დაკავშირებით არავითარი განაცხადი არ გაუკეთებიათ. შე პირადად არავითარ იმედებს არ ვაფიქსირებ არც ვაეროსა და სხვა ორგანიზაციებზე, ვინაიდან ეს მათი პრეროგატივა არ გახლავთ. არსებობს საქართველოს რესპუბლიკის უზენაესი საბჭო, საქართველოს რესპუბლიკის კონსტიტუცია, რომლითაც დაცულია საქართველოს რესპუბლიკის ტერიტორიული მთლიანობა.

აქვე მსურს დავამატო, როდესაც საუბარია აფხაზეთის ტერიტორიის დაბრუნებაზე, ხუნტა არ აღნიშნავს, რომ სრულიად საქართველოს ტერიტორია ოკუპირებულია რუსეთის მიერ და არა მხოლოდ აფხაზეთი, სამაჩაბლო, აჭარა. განა შეიძლება ხუნტამ შეიმუშაოს აფხაზეთისა და სამაჩაბლოს ტერიტორიების დაბრუნების შეთანხმებები, როდესაც თვალსაჩინოა, ეს განხლავთ აბსურდული განცხადება, მოსახლეობის შეცდომაში შეყვანა, რათა იმედიანად განანყოს დევნილი მოსახლეობა, რომ დაუბრუნდება კანონიერ სატყვეობის. ეს არ მოხდება, სანამ საქართველოში არ აღდგება კანონიერი ხელისუფლება და არ დაიწყებს ფუნქციონირებას საქართველოს რესპუბლიკის კონსტიტუცია. ჩემი სიტყვა მსურს შევაჯამო: დღეს საქართველოში არ არსებობს სახელმწიფო იდეოლოგია.

სახელმწიფოს, რომელსაც იდეოლოგია არ გააჩნია, არსებობა არ უნერია. სწორედ ამის შედეგი გახლავთ ის პოლიტიკური და ეკონომიკური კრიზისი, რომელიც დღეს სახეზე გვაქვს, ასევე ძალადობით და იარაღით მოსული უკანონო ხელისუფლების მიზანს არ წარმოადგენს სახელმწიფოს აღმშენებლობა, მისი პოლიტიკა და მყარებულია სახელმწიფოს ძარცვასა და ვადის გახანგრძლივებაზე.

ჩვენ ყოველი დონე უნდა ვინხაროთ იმისათვის, რომ გამოვიყენოთ და ვისარგებლოთ შექმნილი კრიზისით, რომ დროზე მივადვილოთ საქართველოში კანონიერი ხელისუფლების აღდგენას.

მე კატეგორიული წინააღმდეგი ვარ ზერელე და აფიქსირებული განცხადებების გაკეთებისა. მყარად შევფასობ დღევანდელი სიტუაცია და მივალწევთ სანადელ მიზანს — კანონიერების აღდგენას. თუ განვიხილავთ თეორიულ დონეზე და არ შევფასებთ ისე,

ვისი ღვაწლით დაამეს საქართველოს კანონიერი ხელისუფლება ედუარდ შევარდნაძემ, ცრუპარტიებმა და ქართველმა კრიმინალებმა

ქართული ნარკომაფლოზის კუჩხისტა თვითმხილვაში:

ჯაბა იოსელიანი

სამი განზომილება

(თბილისი, 1999 წელი, მეორე გამოცემა)

გვ. 48. «კიტოვანი გვირგვინი ავტომატებს — სიგუასთან ერთად ხშირად აკითხავს რუსების შტაბს».

გვ. 73: «კიტოვანი გვარდიელებით აკომპლექტებს თავდაცვის სამინისტროს, რომელიც მხოლოდ ნომინალურად არსებობს. ვილაცა საშა — რუსი პოლიკოვნიკი დაპყვება კონსულტანტად (ეს საშა კიტოვანის მუდმივი კონსულტანტი იყო ჯერ კიდევ არჩევნებამდე; გადამონმებული ინფორმაციით, საშა იყო გრუს-ს თანამშრომელი).

გვ. 112. «მოსკოვში ყოფნისას სიგუამ და კიტოვანმა (ერთმან და მეორემაც) მონახულეს შევარდნაძე».

«ქალაქში სიმშვიდეა. ღამის გასათევად ბათუმში გადავიდეთ. ბარემ ასლანს მოვიხაზულე, მაღლოზის გადავუხდი. ამას წინათ დიდად დამსახურა: 400 ახალთახალი რუმინული ავტომატი, 20 ყუმბარსატყორცი თავისი ყუმბარებით — დღეს ეს პირდაპირ ფანტასტიკაა. მხედრობის მთავარი ბირთვი შეიარაღებული მყავს. თენგიზებს 200 ავტომატისა და ტყვია-წამლის მეტი არაფერი მოუციათ.»

თამაზ დუმბაძე

თქვენ გასაგონად, ბიჭებო!..

(თბილისი, «მერანი» - 3, 1999 წელი)

«ახალი წლის ღამე თენგიზ კიტოვანმა და თენგიზ სიგუამ ამიერკავკასიის სამხედრო ოქის დაჯგუფებაში გაატარეს. მათ შტაბში - მოსალაპარაკებლად მივიდეთ, ორი-სამი დღე დარჩენ, ათიოდე დაცვის მებრძოლის თანხლებით».

«რა გზით უნდა მომხდარიყო ხელისუფლების შეცვლა, ან ვინ უნდა ყოფილიყო არსებული ხელისუფლების მემკვიდრე, არავინ უნყოდა და ვერც ვერავინ გასცემდა იმ დროს კითხვას პასუხს. პოლიტიკური პარტიები ცალ-ცალკე, ნაირსახის მოლაპარაკებებს აწარმოებდნენ. მათ შორის, ზვიადის ზურგს უკან, მისი პარლამენტის წევრებთანაც.»

«ძალზე მღელვარე დროს, როცა დაგრწმუნდით, რომ ზვიად გამსახურდიას გადადგომა გარდაუვლია გახდა, კიტოვანი და სიგუა ხშირად ჩადიდნენ მოსკოვში. იქ სიარულს მოუხშირეს სხვა ოპოზიციური პარტიების წარმომადგენლებსაც. მოსკოვის გზაზე ჯგუფები და პიროვნებები ერთმანეთს ენაცვლებოდნენ. თენგიზ სიგუას და თენგიზ კიტოვანს მე და კახა გველეხიანი მივეყვებოდით ხოლმე. ისინი ესაუბრებოდნენ და ეთათბირობდნენ ედუარდ შევარდნაძეს. ამ შემთხვევაში მე და კახა ამ საუბრებს ვერძღვებოდით. ჩვენ სხვა ამოცანა გვქონდა. რა თქმა უნდა, ეს შეუშინებელი არ დარჩა და ზვიადმა ნადირობა წამოიწყო არა მარტო სიგუასა და კიტოვანზე, ჩემზე, ჯემალზე, კახაზე და საერთოდ, ყველა გვარდიელზე. ჩვენი იძულებული გახდით, გავვეძლიერებინათ თავდაცვის ზომები.»

მოსკოვში ბაქოს გავლით გავდიოდით. ჩვენი აეროპორტი პარალიზებული იყო. ბაქოშიც და მოსკოვშიც აეროპორტის მოღვაწეებს კარგად ვიცნობდით. ისინი ყოველთვის მზადყოფნით გვეგებებოდნენ და ხელსაც გვიწყოფდნენ. ერთხელ, მოსკოვში ყოფნისას, მოლაპარაკებები მიმდინარეობდა: «ასეთი რა მოხდა, რამ გადარია ქართველები, თქვენს რეისზე 7-მ ქართველი კიდევ მოდის, ბილეთები უკვე აიღესო. არ გამკვირვებია. ყოველთვის რაღაცის მოლოდინშია ფრთხილი ადამიანი და უმალ გავიხარე, რომ რაღაცა მზადდებოდა. ეჭვები კახას გავუზიარე, გონიერი ბიჭია, მაინტერესებდა რას იტყოდა. ჩვენი აზრები ერთმანეთს დავმთხვა, საფრთხე აშკარა იყო. ასეც რომ არ მომხდარიყო, თადარიგი უნდა დავუჭირა. — არაღირს ამ რეისით გაფრენა, რაღაცას მოვიფიქრებ, - ეუთხარი და ხმამაღლა მსჯელობდა მოვეყვი: იქნებ თვითმფრინავი სულაც გამოვირიცხოთ და არ გავფრინდეთ... დამთანხმდა. წაუსვლლობა არ იქნებოდა, მდგომარეობა მოითხოვდა.»

მოსკოვში ბევრი ნაცნობი მყავს. ერთ ჩემს მეგობარს დავუკავშირდი, ვთხოვე, მანქანა ეთხოვებინა სასწრაფოდ თბილისში გასამგზავრებლად. მართლაც, არ დაუყოვნებია. მალე მოგვადგა კარზე ახალთახალი «ვოლგო», თავისი შოფრით. თენგიზ სიგუას მივაკითხეთ. მისთვის არაფერი აგვიხსნია და, საერთოდ, არც არაფერი გვითქვამს. არ გვინდოდა, საგონებელში ჩავარდნილიყო.

- ხომ არ გადაიტანეს ეს აეროპორტი? — იძახდა გაკვირვებული თენგიზ სიგუა, მანქანით სათანახვარზე მეტი რომ ვიმგზავრეთ...

მასალები რუსული პრესიდან:

ადმირალი ედუარდ ბალტინი მექრთამეა? - «Свободная газета» 1998, N 1

გაზეთის რედაქციის საკმაოდ კონფიდენციალური წყაროებიდან ცნობილი გახდა, რომ 1993 წლის ოქტომბრის დასაწყისში, რუსეთის ფედერაციაში საქართველოს რესპუბლიკის საელჩოსთან არსებულ, არბატზე მდებარე ქართულ სათვისტომო «მზიურში», საქართველოს მაშინდელი საგანგებო და სრულუფლებიანი ელჩის - ვ. ადვადის ხელმძღვანელობით ტარდებოდა პოლიტიკასა და ბიზნესის სფეროში გავლენიანი ქართველების თათბირი, რუსეთში საქართველოს საზოგადოების ვიცე-პრეზიდენტის, მეცნიერებათა დოქტორის - ს. ცაგარეიშვილის მონაწილეობითა და დახმარებით. განიხილებოდა ერთადერთი საკითხი — უკვე მიღწეული მოლაპარაკების თანახმად, შავი ზღვის ფლოტის მხედართმთავრის, ადმირალ ე. ბალტინისათვის გადასაცემი ორი მილიარდი რუბლის შეგროვება, თითქოსდა, მისი ხელმძღვანელობით, სამხედრო გემების დასაქირავებლად და საქართველოს ფოთის პორტში გასაგზავნად და სამხედრო ოპერაციების ჩასატარებლად.

ქართული სათვისტომოს წევრებს შორის მწვავე კამათი გაჩაღდა ვადებსა და ფულის რაოდენობაზე. ძალზე მკაცრად აკრიტიკებდნენ საკმაოდ შეძლებულსა და ნაკლებად იმედის მომცემ პიროვნებებს.

კერძოდ, ძალზედ აღშფო-

თებული იყო ცნობილი

ბიზნესმენი ილია ვარდა-

ნიძე იმით, რომ მას უკვე

შეტანილი ჰქონდა სამასი

მილიონი რუბლი, ხოლო

ვილაცა არანაკლებ გავლე-

ნიანები, მოლოდინის

პოლიტიკას ადგენენ, მაშინ

როცა საქართველო

საფრთხეში იყო და

პასიურად მომზირალნი,

რაღაცის იმედად რჩებოდნენ.

ცნობილია და, უმრავლესობა, ვისაც ვესაუბრეთ, ადასტურებს, რომ მაშინ ელჩმა ვ. ადვადემ ამგვარი რამ განაცხადა: «...გინდათ თუ არა, დარჩენილ ერთ კვირაში ზუსტად ორი მილიარდი რუბლი უნდა შეგროვდეს». ამასთან განმარტა, რომ მილიარდ შეიდასი მილიონი უკვე შეგროვილია და სამასი მილიონი და დარჩა და მანამდე მას პირადად ბალტინს არ გადასცემენ, ოპერაცია არ დაიწყება. დამსრეთა შორის ბევრი ცნობილი ადამიანი იყო, რომელთა ვინაობის დასახელება, ცნობილი მიზეზების გამო, არ გავამჟღავნებინეს. ყველასთვის ცნობილია, ხელგანი ზურაბ წერეთელი კი პირადად ეხმარებოდა სამხედროებთან დაკავშირებაში, მათ შორის, მაშინდელ თავდაცვის მინისტრ პ. გრაჩოვთან.

აღმოჩნდა, რომ პირზე დუქომოდგარი ვ. ადვადე თავგამოდებული

სპეცნაზი — ყველა ჩვენგანისათვის - «Свободная газета» 1998, N 1

... არმიული სპეცნაზისგან ჩატარებულ პირველ ოპერაციად ალბათ 1968 წლის აგვისტოს ღამეს, საბჭოთა ჯარების ჩეხოსლოვაკიაში შეჭრის დროს მათი იქაურ აეროდრომებზე გადასხმა უნდა მივიჩნიოთ. დაახლოებით მსგავსი ოპერაცია ჩატარდა ქაბულშიც 1979 წლის დეკემბერში: წინ სპეცნაზი — უკან დესანტი, მათ უკან კი ჩვეულებრივი საჯარისო ნაწილები. სპეცნაზელთა ქვედანაყოფებმა, თუ სპეცნაზის ცალკეულმა ოფიცრებმა მთელ რიგ ბრძოლებში მიიღეს მონაწილეობა: ვიეტნამში, ეთიოპიაში, ანგოლაში, სირიაში, ეგვიპტეში, მოზამბიკში, ნიკარაგუაში...

ავღანეთში, საბრძოლო ოპერაციების დასრულების შემდეგ, არმიული სპეცნაზის ქვედანაყოფები აქტიურად მონაწილეობდნენ საბჭოთა კავშირის განაპირა მხარეებში წარმოქმნილ ლოკალურ კონფლიქტებში.

მაგალითად, ცნობილია ურთიერთსაწინააღმდეგო მონაცემები

ამტკიცებდა, რომ ეს ფული კეთილ საქმეს მოხმარდებოდა: «ფოთსა და სენაკს ზვიადისტებისგან გავათავისუფლებთ, ისინი იძულებული გახდებიან, აფხაზეთისკენ გაიქცენ, მათ იქ დავეწვეთ და ზვიადისტებთან ბრძოლის საბაბით ბალტინის ნაწილები ჩვენს ძალებთან ერთად, საქართველოს მტრებსა და ყველა მონაწილემდეც გაანადგურებენ. ორი კურდღლის ამ გზით მოკვლით, ე.ი. აფხაზეთის სეპარატისტებისაგან გაათავისუფლებითა და ყველა ზვიადისტის განადგურებით, ბატონი შევარდნაძე ბოლოს და ბოლოს მშვიდად მუშაობას შეძლებს! ვფიქრობ, ენა არავის მოუტრიალდება იმის სათქმელად, რომ დავით აღმაშენებელი საქართველოს მტერი იყო, რადგან მისი მეფობის დროინდელი კეთილდღეობა, საქართველოს ორმოცი ათასი ქართველის სიცოცხლედ დაუფჯდა!»... აი, ასე?!

ის, რომ ადმირალი ე. ბალტინი წინამძღოლობდა თავისი არმადის ლაშქრობას, მივიდა ფოთის პორტში და იქ სამხედრო ოპერაციებს ატარებდა, რაც მთელი მსოფლიოსთვის გახლავთ ცნობილი. ცნობილია, მისგან ინტერვიუში აღნიშნული ფაქტიც: «ღიას, მე დავეხმარე ე. შევარდნაძეს პირადად მისი თხოვნით, - ასე განაცხადა ადმირალმა, - და არ დაველოდე რუსეთის მთავრობის გადანყვები-ლებას»...

ე. შევარდნაძის

თხოვნით თუ ორი მილიარდი

რუბლის ქრთამის გულისთვის,

ბატონო ადმირალო? განგვი-

მარტეთ, გეთაყვა. თუმცა,

ორივე შემთხვევაში, ყველაფერ

ამას ჩვენ მსოფლიო თანამე-

გობრობის გამონევედ და

სამსახურებრივი მოვალეობის

ბოროტად გამოყენებად

მივიჩნევთ, უფრო კი

უმალესი მთავარსარდლის, რუსეთის პრეზიდენტის სანქციის გარეშე, თვითნებურად ჩადენილ დანაშაულად. სამხედრო ჩარევის აქტი სხვა სახელმწიფოს კონფლიქტურ ვითარებაში და სამხედრო ოპერაციების ჩატარება ამბოხებულთა, ანუ პუტჩისტთა დასახმარებლად, კანონიერი ხელისუფლებისა და პრეზიდენტის დასახმარებლად, რასაც ქრთამის აღებით აწარმოებს უცხო სახელმწიფოს ფლოტის მხედართმთავარი, ქართველი ხალხის წინაშე ჩადენილი დანაშაულია.

გაზეთის რედაქცია იმედოვნებს, რომ ვითარების გასარკვევად დაინტერესებულია არა მარტო შავი ზღვის ფლოტის ყოფილი მხედართმთავარი, ადმირალი ე. ბალტინი, არამედ რუსეთის ფედერაციის გენერალური პროკურატურა და მთავარი სამხედრო პროკურატურა, რომლებიც თავიანთ ავტორიტეტულ სიტყვას იტყვიან და მომხდარს სამართლებრივ შეფასებას მისცემენ.

სპეცნაზის ნაწილების მონაწილეობაზე საქართველო-აფხაზეთის კონფლიქტში. არსებობენ მრავალრიცხოვანი სარწმუნო მტკიცებები რუსი სპეცნაზელების მონაწილეობის შესახებ ზვიადისტთა წინააღმდეგ შევარდნაძის მომხრე მებრძოლთა მხარეზე.

1991-1992 წლების დეკემბერ იანვარში ამიერკავკასიის სამხედრო ოქის სპეცნაზი მონაწილეობდა საქართველოს პრეზიდენტ ზვიად გამსახურდიას დამხობაში.

1992-1993 წლების აგვისტო - ნოემბერში დაფიქსირებულია სპეცნაზელთა მონაწილეობა საქართველო-აფხაზეთის კონფლიქტში, აფხაზეთის მხარეზე.

1993 წლის ნოემბერში რუსეთის არმიის სპეცნაზის ქვედანაყოფები მონაწილეობდნენ ზვიადისტთა საწინააღმდეგოდ წარმოებულ საბრძოლო ოპერაციებში, შევარდნაძის მომხრე მებრძოლებთან ერთად.

როსტოვის "სპეცნაზი" გამსახურდიას კანონიერი ხელისუფლების წინააღმდეგ - "Известия"-27.X.99

ბოლო რამდენიმე წელიწადში ედუარდ შევარდნაძე რამდენჯერმე იმდენად რადიკალურად იცვლიდა პოლიტიკას რუსეთისადმი მიმართებაში, რომ ამ ცვლებადობათა მოტივებზე მიდევნება დღეს უკიდურესად ძნელია. ნათელია მხოლოდ საერთო მითოლოგია: ქართული ეკონომიკის ტრაგიკული სიკვდილისა და ფაქტიურად დაქვევული ქვეყნის ფონზე,

ამუამად თბილისი მთელს იმედს ძირითადად დასავლეთზე და კასპიის ნავთობის ტრანზიტს მოყოლილ მითიურ შემოსავალზე ამყარებს. ქვეყანაში პრაქტიკულად არაფერი კეთდება საქართველოს ეკონომიკის «ტრანზიტული» ლიანდაგებიდან ნორმალურზე გადასაცვანად. იმავდროულად, გიგანტური რაოდენობის ფული იხარჯება ნატოს ნიშნის არმიის შესაქმნელად იმავე ნატოს

ექსპერტებისა და გენერლების ხელმძღვანელობით და, რასაკვირველია, დამნაშავე აუცილებლად რუსეთია, რომელიც გამუდმებით ამუნათებს ედუარდ შევარდნაძეს, ჩანს, იმ მომენტიდან დაწყებული, როსტოველმა სპეცნაზელებმა რომ ხელში ჩაიგდეს ზვიად გამსახურდიას ბუნკერი. დასანანია, რომ მოსკოვი ამას შეეჩვია და სათანადოდ არ აფასებს ამიერკავკასიურ სამადლობელს.

საქართველოს კოლიტიკური პარტიებისა და ორბანიზაციების განცხადებით საქართველოს პრეზიდენტის გვიან გამოსახულების მკვლელობის დაკავშირებით

სრულიად საქართველოს ადამიანის უფლებათა დაცვის ასოციაციის პრეზიდენტის, საქართველოს რესპუბლიკის პრეზიდენტ ზვიად გამსახურდიას მკვლელობის შემსწავლელი დამოუკიდებელი საზოგადოებრივ-საგამოძიებო კომისიის თავმჯდომარის გიორგი კერვალიშვილის განცხადება

2001 წლის 15 აპრილს რუსეთის ტელეკომპანია «ტვეც»-ზე რუსი ჟურნალისტის ა. კარაულოვის საავტორო პროგრამით გამოსვლისას, შევარდნაძის მმართველობის მიერ დანიშნულმა საქართველოს უშიშროების ყოფილმა მინისტრმა იგორ გიორგაძემ დაადასტურა, რომ თავისუფალი საქართველოს სამართლებრივი სახელმწიფოს ფუძემდებლის, ჩვენი სამშობლოს ისტორიაში პირველი პრეზიდენტის, ზვიად გამსახურდიას მკვლელობა განახორციელა ე. შევარდნაძის ხელისუფლებამ, რაღა თქმა უნდა, სპეცსამსახურების გამოყენებით. აქვე გვინდა დავსაზღვროთ, ჩვენი საგამოძიებო კომისია, რომელიც შეიქმნა 1997 წლის აპრილში, საქართველოს რესპუბლიკის პრეზიდენტის - ზვიად გამსახურდიას მკვლელობაში ბრალს ედებო 1991-92 წლებში სამხედრო გადატრიალების გზით მოსულ ხუნტას, რომელსაც მეთაურობს ე. შევარდნაძე (არსებობს მრავალი უტყუარი მასალა და ინფორმაცია).

სრულიად საქართველოს ადამიანის უფლებათა დაცვის ასოციაცია ქვეყნის ფაქტობრივი გენერალური პროკურატურისაგან დაბეჯითებით მოითხოვს, საერთაშორისო სამართლის ნორმებისა და ეროვნული კანონმდებლობის შესაბამისად, ზვიად გამსახურდიას მკვლელობის ფაქტთან დაკავშირებით, აღიძრას სისხლის სამართლის საქმე მკვლელობის მუხლით, შეჩერებულ საქმეზე ობიექტური გამოძიების დაუყოვნებლივ განახლებას, იმ დამნაშავეთა კონკრეტულად გამოაშკარავებას, რომლებმაც ამ ბოროტმოქმედებით ჩაიდინეს ქართველი ერის ისტორიაში ერთ-ერთი ყველაზე საშინელი დანაშაული ღვთისა და ერის წინაშე.

თუ საქართველოს ფაქტობრივი გენერალური პროკურატურა არ გაითვალისწინებს ქართველი საზოგადოებრიობის მრავალრიცხოვან სამართლიან მოთხოვნებს, მაშინ რეალურად შეიძლება დავასკვნათ, რომ პროკურატურა ასრულებს არა კანონის უზენაესობის პრინციპებს, არამედ ის არსებული რეჟიმის მსახური ვახლავთ.

ასოციაციის პრეზიდენტი
გიორგი კერვალიშვილი

საქართველოს გენერალური პროკურორის

საქართველოს სახალხო ფრონტის
გ ა ნ ც ხ ა დ ე ბ ა

უკანასკნელი თვეებისა და, ნაწილობრივ, წლების მანძილზე მრავალი ნიშანი ჩნდება იმისა, რომ საქართველოს პრეზიდენტი ზვიად გამსახურდია მოკლულ იქნა ცეცხლმსროლელი იარაღით 1993 წლის 31 დეკემბერს და რომ ამგვარად, მისი სიკვდილი არის არა თვითმკვლელობის შედეგი, როგორც დღეს საქართველოში მმართველი შევარდნაძისა და «მოქალაქეთა კავშირის» ხელისუფლება აცხადებს, არამედ მკვლელობის შედეგი, რომელიც პოლიტიკურად ხელსაყრელი იყო, პირველ ყოვლისა, ამ ხელისუფლებისათვის. ამგვარად, პირველყოვლისა, ეს ხელისუფლება და მისი სპეცსამსახურები ჩანან დამნაშავეებად. საქართველოს გენერალური პროკურატურას არა აქვს უფლება, არ გამოიძიოს ბოლომდე ზვიად გამსახურდიას სიკვდილის ეპიზოდი და გამოძიების შედეგთა მიხედვით არ წაუყენოს მკვლელობის ბრალდება დამნაშავეებს, განურჩევლად იმისა, კერძო პირნი იქნებიან ისინი, ხელისუფალნი, თუ მათდამი დაქვემდებარებული სპეცსამსახურები.

1992 წელს საქართველოს დევნილი პრეზიდენტის, ზვიად გამსახურდიას მიმართ არაერთხელ ვაკეთდა საქართველოს გენერალური პროკურორის ვ. რაზმაძის განცხადებები, რომ ზ. გამსახურდიამ მოახდინა ოსების გენოციდი. ეს განცხადებები, რომლებიც არ იყო არგუმენტირებული რაიმე დამამტკიცებელი მასალით, გენოციდში ბრალს სდებდა არა მხოლოდ საქართველოს პრეზიდენტს, არამედ საქართველოს სახელმწიფოსაც. ვ. რაზმაძის ეს მოქმედება, სახალხო ფრონტის აზრით, შეიცავს სამშობლოს ღალატის ნიშნებს, რის გამოც მისი გამოძიება საქართველოს პროკურატურის მოვალეობაა, რომელიც საქართველოში დემოკრატიულად არჩეული, ანუ კანონიერი ხელისუფლების შექმნისთანავე სათანადო რეაგირების საგანი გახდება.

საქართველოს სახალხო ფრონტის
ეროვნული კომიტეტის თავმჯდომარე ნ. ნათაძე

საქართველოს გენერალური პროკურორის

ბატონ გია მეფარიშვილს

ბატონო გია,

საქართველოს გენერალური პროკურატურა წლების მანძილზე დაკავებულია არშემდგარი და განუხორციელებელი ტერორისტული აქტების გამოძიებით მაშინ, როდესაც საქართველოს პრეზიდენტის ზვიად გამსახურდიას მკვლელობის ფაქტთან დაკავშირებით გამოძიება შეჩერებულია. მიმდინარე წლის 15 აპრილს ტელეკომპანია «ტვეც»-ზე (რუსეთის ფედერაცია) გამოსვლისას იგორ გიორგაძემ დაადასტურა, რომ ზვიად გამსახურდიას ფიზიკური განადგურება დაგეგმა და განახორციელა ხელისუფლებამ. მან აგრეთვე აღიარა ამ დანაშაულის ჩადენაში საკუთარი მონაწილეობაც.

მოძრაობა «ჭყონდიდელის» პოლიტიკური საბჭო მოგმართავთ თქვენ, ახალ გენერალური პროკურორის, გამოასწოროთ ნინამორბედის მიერ ჩადენილი უკანონო და განაახლოთ გამოძიება ზვიად გამსახურდიას მკვლელობის ფაქტთან დაკავშირებით.

პატივისცემით,

პოლიტიკური საბჭოს თავმჯდომარე
ჯემალ გამახარია

საქართველოს გენერალური პროკურორის
ბატონ გია მეფარიშვილს

ღრმად პატივცემული ბატონო გია,

როგორც თქვენთვის უკვე ცნობილია, ა.ნ. 15 აპრილს რუსეთის ტელეკომპანია «ტვეც»-ზე საყოველთაოდ ცნობილ ანდრეი კარაულოვის საავტორო გადაცემაში გამოვიდა საქართველოს უშიშროების ყოფილი მინისტრი იგორ გიორგაძე, რომელმაც პირდაპირ განაცხადა, რომ მაშინდელი (და, მაშასადამე, დღევანდელი) მთავრობის დაჯგუფებით, მან შეადგინა გეგმა საქართველოს პირველი პრეზიდენტის, საქართველოს დამოუკიდებლობის მოპოვების მთავარი ხელმძღვანელის ბატონ ზვიად გამსახურდიას ლიკვიდაციის შესახებ და პრეზიდენტის პირადი დაცვის მოსყიდვით განახორციელა ეს გეგმა. აქვე მან დასძინა, რომ შემავალი ჭრილობა განლაგებული იყო მარჯვენა საფეთქლის ზემო არეში, ხოლო გამავალი ჭრილობა სადღაც მარცხენა ყბასთან, ე.ი. ამითაც კი თვითმკვლელობა გამოიხატებოდა.

ამას გარკვეულწილად ემთხვევა მაშინდელი დაზვერვის ერთ-ერთი ხელმძღვანელის ავთანდილ იოსელიანის განცხადება, რომ მისი ხალხი ფეხდაფეხ დასდევდა ზ. გამსახურდიას, რომ ძალიან ხშირად, როცა ისინი შედიოდნენ იქ, სადაც მანამდე ბინადრობდა, ჯერ კიდევ ჩაუქრებელი ცეცხლი ხდებოდათ.

ბატონო გია, ფრაქცია «XXI საუკუნე»-ს აუცილებლად მიაჩნია დაუყოვნებლივ განახლდეს ზვიად გამსახურდიას სიკვდილის ფაქტთან დაკავშირებით შეჩერებული საქმე და სააშკარაოზე იქნეს გამოტანილი დამნაშავეთა ვინაობა და მათი კონკრეტული ქმედებები.

ამ საქმეში არ შეიძლება ვიჯყოთ არც ერთი ტაბუდადებული თემა. ღრმა პატივისცემით,

ფრაქციის თავმჯდომარე
ვახტანგ ბოჭორიშვილი

საქართველოს რესპუბლიკის გენერალური
პროკურორის
ბატონ გია მეფარიშვილს

მოძრაობა «ერის ძახილის» მთავარი კომიტეტის
თავმჯდომარის გელა ნიკურაძის
გ ა ნ ც ხ ა დ ე ბ ა

2001 წლის 15 აპრილს, რუსეთის ტელევიზიის «ტვეც»-ს არხზე ჟურნალისტ ანდრეი კარაულოვთან საუბარში, იგორ გიორგაძემ განაცხადა, რომ ეროვნულ-განმათავისუფლებელი მოძრაობის პატრიარქის, საქართველოს პირველი პრეზიდენტის (და არა ექსპრეზიდენტის) ზვიად გამსახურდიას მკვლელობა განხორციელებული იქნა საქართველოს მაშინდელი (იგივე დღევანდელი) ხელისუფლების მიერ.

საქართველოს ხსნის მოძრაობა «ერის ძახილი» გენერალური პროკურატურისაგან მოითხოვს დაუყოვნებლივ კვლავ აღიძრას სისხლის სამართლის საქმე საქართველოს პირველი პრეზიდენტის ზვიად გამსახურდიას მკვლელობის გამო და გაგრძელდეს გამოძიება იმ პირების მიმართ, რომლებმაც ჩაიდინეს საუკუნის დანაშაული.

ინტერვიუ პოლიტიკურ ოპონენტთან

“თავისუფლად შემეძლო გავსულიყავი დიპლომატიურ არენაზე რუსეთის სახელით...”

(დასაწყისი იხ. წინა ნომერში)

- ბატონო შალვა, თქვენი ნათქვამიდან გამომდინარე, ისე გამოდის, რომ შევარდნაძის მიმართ მთლად კეთილგანწყობილი არ ბრძანდებით.

- ასეთი განწყობილება მის მიმართ ნამდვილად არ გამაჩნდა. მას ახლოს არ ვიცნობდი, მასთან ნამუშევარი არ ვახლდით. თუმცა, არც მთლად პროშევარდნაძისტულად ვიყავი განწყობილი. ფიქრობდი, რომ რაღაცას მაინც გააკეთებდა მისი საერთაშორისო ავტორიტეტის მქონე პიროვნება. სხვათაშორის, ასე ბევრი ფიქრობდა. მისდამი წინააღმდეგობა მაშინ ჩამომიყალიბდა, როდესაც გვარდიისა და “მხედრონის” ჩამოცილების შემდეგ ქვეყანა დაწყნარდა და ნაცვლად აღმშენებლობის დანაშაულის, შევარდნაძემ ახალი “მხედრონი”, ახალი გვარდია, ახალი ბანდა შექმნა თავისი პარტიისა და გუნდის სახით.

ჩვენი კომენტარი: მოსმენილში ვერაფრით დავეთანხმებით ბატონ შალვას. განა მთელი საქართველო არ იყო წინააღმდეგი სამხედრო გადატრიალების ერთ-ერთი სულისჩამდგმელისა და მომწყობის ჩამოსვლისა? თავი დავანებოთ ამ ტრაგიკულ თანამოყოლილსა და დღემდე ჯერაც დაუსრულებელ შავბნელ ხანას. მისი ცეკას პირველმდინებლის დროინდელი პერიოდის ცალკეული მომენტები ვაგვიხსენოთ: “ნეგატიურ მოვლენებთან ბრძოლა” და მექრთამეობის არნახულად მომძლავრება; ციხე-დღლეების მისთვის მიუღებელი ადამიანებით გავსება; ახლო მეგობრის, მისგან ნებადართული “უკანონო” საქმეების კეთებაში “მხილველი” აღმასკომის თავმჯდომარის უშკარესად დასჯა; ქვეყნის რუსიფიკაციისაკენ გაუნაღებელი სწრაფვა; განათლების სისტემის რუსიფიკაციის, სახელმწიფო ენად რუსულის გამოცხადების მცდელობა; მისგანვე ხელშეწყობილი საქმეებელი სპეციალისტების დიდი ჯგუფის მიერ არნახული მანერებითა და ქართული ღვინის სახელების შელახვის გზით მიღწეული გეგმის “გადაჭარბებით” შესრულებით “სოციალისტური შრომის გვირის” ოქროს ვარსკვლავის მოპოვება; მერე სწორედ ღვინის იმ “ფალსიფიკატორთა” დაუნაწებლად განიჭვა და საპრობლეუმში გამომწყვდევა; წითელი ჯოჯოხეთიდან თავის დასახსნელად, თვითმფრინავით უცხოეთში გაღვნილი მოსურნე ახალგაზრდებისა და სასულიერო პირის დახვეწა და სხვა მრავალი. რაც შეეხება შევარდნაძის საერთაშორისო ავტორიტეტს, ამგვარი არაფერი ვაპყნა. იგი ჩვეულებრივი შიკრიკი ვახლდათ წითელ იმპერიასა და უცხოეთის ქვეყნების ურთიერთობებსა და მოლაპარაკებებში.

შალვა ნათელაშვილი:

ყოველივე ამისი მომსწრე ჭეშმარიტ ქართველებს, სამშობლოსა და ერის ერთგულ ადამიანებს, ოდნავადაც არ უფიქრიათ შევარდნაძისაგან საქართველოსათვის თუნდაც უმნიშვნელო სასიეთო საქმის გაკეთების შესაძლებლობა.

- ისევე და ისევე თქვენი ნათქვამიდან გამომდინარე, რომ დასაწყისში გვეუბრებით შევარდნაძისა

- დიახ. მისი წინააღმდეგი არ ვიყავი. საერთოდ, უფრო შუალედური, ნეიტრალური პოზიცია მეკავა.

- და ალბათ ყველაფერმა ამან გადაგანწყვტინათ შევარდნაძის არჩევნებში მონაწილეობა.

- ამიტომაც და იმისთვისაც, რომ სამშობლო ვასაჭირში იმყოფებოდა და გაჩუქება არ შემიძლო. საკუთარი შესაძლებლობები საქართველოსათვის უნდა მომეხმარებინა, მისთვის უნდა დავხარჯულიყავი, უქმად ვერ ვიქნებოდი. იმასაც ვიტყვი, რომ მაშინ ბევრისთვის სანატრელ, სოლიდურ სამსახურს მთავაზობდნენ მოსკოვში: რუსეთის გენერალური პროკურატურაში, დიპლომატიურ აკადემიაში სამუშაოდ; თავისუფლად შემეძლო გავსულიყავი დიპლომატიურ არენაზე რუსეთის სახელით... მაგრამ ასეთი ნაბიჯი არ გადავდე. ამას ჩემი მხრიდან სამშობლოს დღეობა მვიჩინებდა. ჩემი ცოდნა და გამოცდილება, ძალა და უნარი სამშობლოსათვის უნდა მომეხმარებინა და არა უცხო ქვეყნისათვის.

- ბატონო პარტიის თავმჯდომარე, შევარდნაძის საქართველოში ჩამოსვლამ საერთო მდგომარეობა კიდევ უფრო გაამწვავა და დაამძიმა. შეიქმნა სახელმწიფო საბჭო. მაშინ ბატონი ზვიად გამსახურდია ჩვენთვის გახლდათ ემიგრაციაში და იმ დროს გამოშავალი კანონიერების მხარდამჭერი ვახტანგთან საქართველოს მოსახლეობის უდიდეს ნაწილს მუდმივად შეახსენებდა სისხლისღვრით დამკვიდრებული უკანონოება. მაშასადამე, ე.წ. “სახელმწიფო საბჭო” უკანონო იყო, რადგან არსებობდა ხალხის ნებით არჩეული ხელისუფლება, რომელმაც არც თვითლიკვიდაცია გამოაცხადა და არც კაპიტულაციამ მოანერა ხელი და თავისთავად ცხადია, ეჭვი არავის უნდა შეეპაროს მათგან ჩატარებული “არჩევნების” უკანონოებაში. პრეზიდენტი მუდმივად მოუწოდებდა მოსახლეობას ხელის მიერ დანიშნული ყველანაირი არჩევნებისათვის ბოიკოტის გამოცხადებას და ამას პირუთვნელად ასრულებდა კიდევ ქვეყნის მოსახლეობის უდიდესი ნაწილი. თქვენ კი, ესოდენ გამოცდილმა იურისტმა, სამშობლოს გადარჩენის გულმხურავ მოსურნემ, რატომ გადაწყვიტეთ კრიმინალების უკანონო არჩევნებში მონაწილეობა?

(გაგრძელება მე-7 გვერდზე)

ლანჩანოს სასწაული

ქრისტეს შობიდან VIII საუკუნეში, ძველი იტალიური ქალაქის - ლანჩანოს სან-ლეონარდოს ტაძარში საიდუმლო ეგვიპტისტი აღესრულებოდა. მღვდელთა შორის ერთ-ერთს, რომელიც ლიტურგიაში მონაწილეობდა, ეჭვი გაუჩნდა: "ეს პური და ღვინო ნამდვილად ქრისტეს ხორცად და სისხლად გადაიქცევა?" - ფიქრობდა.

"... იმ დამეს, როდესაც ის გასცეს, მან აიღო პური... აურთხა და განტეხა და მისცა მოწაფეთა თვისსა და თქუა: მიიღეთ და ჭამეთ, ესე არს ხორცი ჩემი. განტეხილი ცოდვების მისატყვევებლად და მორღო სასუ-მელი და ჰმადლობდა: მისცა მათ და თქუა: სუთ ამისგანს ყოველთა: ესე არს სისხლი ჩემი ახლისა აღთქმისისა, მრავალთათვის დათხეული მისატყვევებლად ცოდვათა."

შოთხ წარმოთქვა მღვდელმა ეგვიპტისტი კანონის წმინდა სიტყვები, თუმცა ეჭვები ისევ სტანდარტულად. "დიხ, მას, შეწირულ ტარიტს, თავისი ღვთაებრივი ძალით შეეძლო პური გავხდეს და ღვინო სისხლად ექცია. მას, მამის ნებით მოსულს, ყველაფერი შეეძლო, მაგრამ ეს დიდი ხნის წინათ იყო, მან კი, რა ხანია, დატოვა ეს ცოდვილი სამყარო და სასწაულად წმინდა სიტყვები და ლოცვა-კურთხევა დაგვიტოვა. - იქნებ, თავისი სისხლი და ხორციც? განა ეს შეუძლებელია? ჭეშმარიტი საიდუმლო ზიარებაც ხომ არ წავიდოდა მასთან ერთად ზესთასოფელში? - ხომ არ იქცა წმინდა ეგვიპტისტი მხოლოდ რიტუალად? ამაოდ ცდილობდა მღვდელი სულიერი სიმშვიდისა და რწმენის აღდგენას. და მაინც, გარდასახვა მოხდა. მან ლოცვის სიტყვებთან ერთად გატეხა ეგვიპტისტი პური. უცებ ტაძარში გაოცების შეძახილი გაისმა. მღვდელმთავრის თითებში გატეხილი პური რაღაც სხვად გადაიქცა, მან უცებ ვერ გაიყო რად; ბარძიშიც უკვე აღარ იყო ღვინო, არამედ - რაღაც ბლანტი, ალისფერი სითხე, რომელიც საოცრად ჰგავდა... სისხლს. სახტად დარჩენილი მღვდელი დაჰყურებდა თითებში მოქცეულ სასწაულს. - ეს იყო ხორცის თხელი ანათალი, რომელიც ძალიან წაბგავდა სხეულის კუნთიან ქსოვილს. მღვდლის ირვლევი შეივარა ბერძენთა, სასწაულის მხილველნი გაოცებას ვერ მალავდნენ. მან კი თავისი იმ ეჭვების შესახებ აღიარა, რომლის პასუხიც ამგვარი სასწაულით მიიღო. როგორც კი დასრულდა წმინდა ლიტურგია, მღვდელი დაეცა მუხლებზე და ლოცვაში ჩაიძირა. რაზე ლოცულობდა მამინ - მიღებული პასუხისათვის ადიდებდა უფალს, თუ თავისი მცირედ მორწმუნეობისათვის ითხოვდა შენდობას, - ამას ჩვენ

ვერ გავიგებთ. ჭეშმარიტად ცნობილი მხოლოდ ის არის, რომ მას შემდეგ უკვე თორმეტი საუკუნეა, ქლანჩანოში ინახება საოცარი სისხლი და ხორცი, რომელიც სან-ლეონარდოს (ახლა სან-ფრანჩესკო) ტაძარში ეგვიპტისტი დროს მიიღეს. სასწაულის ამბავი უცებ მოედო ახლომხლო ქალაქებს, ოქტებს და დაიბრა ლანჩანოსაკენ მომლოცველთა ჯგუფი.

გავიდა საუკუნეები. სასწაულებრივმა ძღვენმა მეცნიერთა ყურადღება მიიპყრო. 1574 წელს ჩატარდა სხვადასხვა ცდა და დაკვირვება, 1970 წლიდან უკვე ექსპერიმენტულ დონეზე იკვლევდნენ მას. მაგრამ ერთი მეცნიერის მიღებული დასკვნა მორთეს არ გამოყოფილებდა და ასე. ანატომიის, პათოლოგიური მისტილოგიის, ქიმიისა და კლინიკური მიკროსკოპიის გამოჩენილმა სპეციალისტმა, სიენის უნივერსიტეტის სამედიცინო ფაკულტეტის პროფესორმა ოდარდო ლინოლიმ თავის კოლეგებთან - ჯერ 1970 წლის ნოემბერში, შემდეგ კი 1971 წლის მარტში - ჩატარა გამოკვლევა და მივიდა დასკვნამდე, რომ VIII საუკუნიდან მოყოლებული, ... ლანჩანოში ინახება... ნამდვილი ადამიანის ხორცი და სისხლი. ხორცი კულის ქსოვილია, რომელიც შეიცავს მიოგლინს, ენდოგლინს და ციომილი ნერვის კვეთს. შესაძლოა, იგი შეიცავს მარცხენა პარკუჭის ნაწილსაც. ასეთი დასკვნის გაკეთების საშუალებას გვაძლევს ხორცის კვეთში მიოგლინის მნიშვნელოვანი სიხვე, ხორციც და სისხლიც ერთსა და იმავე AB ჯგუფს განეკუთვნება. ამავე ჯგუფს მიეკუთვნება სისხლი, რომელიც აღმოჩენილია ტურინის გარდაბოხსნაზე. სისხლი შეიცავს პროტეინებსა და მინერალებს, იმ პროტეინული თანაფარდობით, როგორც ეს ადამიანის სისხლისთვისაა დამახასიათებელი. მეცნიერები განაცვიფრან იმ ფაქტმა, რომ თორმეტი საუკუნის მანძილზე ხორციც და სისხლიც ფიზიკური, ატმოსფერული და ბიოლოგიური აგენტებისაგან ხელოვნური დაცვისა და სპეციალური კონსერვანტების გამოყენების გარეშე ინახება. გარდა ამისა, საკმარისია, რომ სისხლი თხევად მდგომარეობაში გადაიყვანოთ და თავისუფლად შეიძლება ის ადამიანს გადაეუხსნათ, რადგან მას ახალი სისხლის ყველა თვისება შენარჩუნებული აქვს.

სიენის უნივერსიტეტის ზოგადი ანატომიის პროფესორმა რუჯერო ბერტელმა ოდარდო ლინოლის პარალელურად აწარმოა გამოკვლევა და ანატომიური შედეგი მიიღო.

1981 წელს ანატომიისა და პათოლოგიის სფეროში მედიცინის მეცნიერების ახალი მიღწევებისა და თანამედროვე აპარატურის გამოყენებით, კვლავ გამოიკვლიეს წმინდა ნაწილები. შედეგი კვლავ დადასტურდა...

სასწაულის თანამედროვეთა ცნობით, მატერიალიზებული სისხლი მოგვიანებით ხუთი სხვადასხვა ფორმის ბურთულად გადაიქცა და გამყარდა. საინტერესოა, რომ თითოეული ეს ბურთულა ცალკე აღებული, იწონის იმდენივეს, რამდენსაც - ხუთივე ბურთულა, ერთად აღებული. ამის პასუხი მეცნიერებს დღემდე ვერ უპოვიათ. ეს ეწინააღმდეგება ელემენტარული ფიზიკის კანონებს, მაგრამ ფაქტია.

მთის ბროლის ნატეხისაგან დამზადებულ ფიალაში მოთავსებულ სისხლსა და ხორცს, უკვე თორმეტი საუკუნეა, ნახულობენ ლანჩანოში ჩასული მლოცველები თუ მოგზაურები.

«Сретенский Календарь-сборник» 2000 г.

“რწმენა და ცოდნა”, N 2, 2000 წ. იენისი-ავგისტო

მასალა მოამზადა სრულიად საქართველოს წმინდა ილია მართლის საზოგადოების წევრმა ლილა ბათხაძემ.

“ქუჩის” ფოსტა

საქართველოს უძლები შეილები - გრეფიკინგის მსხვერპლნი

ადამიანს აქვს უფლისაგან ბოძებული საოცარი იმპინქტი მშობლიური მინის სიყვარულისა. ეს იმპინქტი ქართველებს გამაყურებულად მოჭარბებული გვქვს, რადგან ჩვენ ვართ "გეორგიანები" - მინის ხალხი. ქართველი ღრმა ფეხებითაა მიჯაჭვული თავის მიწაზე, მადლიან, ღვთისმშობლის ნიღბდომ მიწაზე და მხოლოდ საქართველოშია ძლიერი და ბედნიერი.

კომპანტინე გამაჭურდია თავის რომანში "დიონისეს ლიმილი" წერს: "ნოსტალი" ჩვენ ქართველებს არ ქმნის, რადგან ქართველი გაჭირვება იშვიათად მიჰყავს უტყოთში. ჩვენ სიტყვაც არ მოგვეპოვება ამ სენის გამოსახატავად... ურიცხვს არ აქვთ ეს გრძობა. ბედნიერი ხალხია... მათთვის ყველგან სამშობლოა, სადაც ფულს იშოვის".

დღეს საქართველოში უდიდესმა უბედურებამ იჩინა თავი. 1991-1992 წლების სამედიცინო-კრიმინალური გადატრიალების შედეგად საქართველო აღმოჩნდა ქვეყანა, რომელიც ცოცხალი საქონლით ამარაგებს სხვადასხვა ქვეყნის ბაზრებს. ხუნტამ მშობრივ და დასაქმებელი დატოვა ხალხი, რომლებიც მასიურად იწყო გადინება მსოფლიოს სხვადასხვა ქვეყანაში ლუკმა-პურის საშოვნელად. იქ მათ უბედობა უამრავი შეურაცხყოფის, დამცირების, შიმშილის, მოტყუების და სიცივის ატანა. გამგზავრება უტყოთის ზოგიერთ ქვეყანაში იმდენად ძვირია, რომ ადამიანებს მთელი თავისი ქონების გაყიდვა უწევთ.

უნებურად გახსენდება საბარებისეული "უძლები შვილის იგავი". უძლებმა შვილმა გამოართვა მამას კუთვნილი წილი, რაც მას საწყვიდრებლიდან ერგებოდა, წავიდა შორს, სხვა ქვეყანაში, დაიწყო გარყვნილი ცხოვრება, გაანიავა თავისი ქონება და ისე დაგლახდა, რომ ლორების მწყემსად დააყენეს. ვინც მის მსგავსად განემორება ზეციურ მამას, არ დაემორჩილება საღმრთო სჯულს, იგი დაეცემა, დაგლახდება და დაემსგავსება უმინდურ პირუტყვს. უძლები შვილი მისმა სამიწელმა მდგომარეობამ მოიყვანა გომა. სინანული იგი უძლები შვილისა იყო გულწრფელი. მან სრულად შეიგნო თავისი ცოდვა, სიმდაბლით აღიარა იგი ღვთის წინაშე და მამამაც სიხარულით მიიღო იგი და უთხრა: "ჩემი ვაჟი მკვდარი იყო და გაცოცხლდა, დაკარგული იყო და გამოჩნდა."

მაგასად უძლები შვილისა, სამშობლოდან გაცვეულებმა დიდი ჭრი დაიტყეს თავს და მათ მალევე შერცხვებთ თავისი საქციელის. სწორედ ისინი გაქდნენ "ტრეფიკინგის" (ადამიანებით ვაჭრობის) მსხვერპლნი.

ტრეფიკინგის ერთადერთი ფორმა მარტო იძულებითი პროსტიტუცია არ არის. ესაა ნებისმიერი ქმედება, რომელიც მიზნად ისახავს ადამიანის არალეგალური შრომის ექსპლუატაციას.

თითოეული მოქალაქე, რომელსაც სურს საზღვარგარეთ მუშაობა, მიმართავს საქართველოში არსებულ ტრეფიკულ სააგენტოს ან საზღვარგარეთ დასაქმების საშუაშელო ფირმას. ვინები, რომლებსაც ისინი იღებენ ამ ფირმებისაგან, ერთი ან სამთვანია. სამი თვის შემდეგ ეს ადამიანი ხდება ქვეყნის არალეგალური სტუმარი, ანუ კრიმინალი. მას აიძულებენ ავიოს ნებისმიერი შავი სამუშაო, ართმევენ ყოველგვარ საბუთს და არ აძლევენ სამშობლოში დაბრუნების შესაძლებლობას. ამის

უამრავი მაგალითია პრესაში მოყვანილი და მრავალიც ნაცნობ-მეგობრებისაგან გვქვს მოსმენილი.

ტრეფიკული სააგენტო "შავი ცხენის" წარმომადგენელმა რამაზ ფირცხალავამ, დასაქმების მოტივით, ბულგარეთში, ქსანეთსა და აშშ-ში არალეგალურად გადაიყვანა ქართველი გოგონები, სადაც მათ არ დაუდნენ ადგილობრივი ქვეყნების აგენტები და ისინი აღმოჩნდნენ ტრეფიკინგის კლანჭებში. იმავე ფირმამ, მსგავსი მოტივით, ანალოგიური გზებით ქსანეთში 20-მდე ქართველი მოქალაქე გადაზავნა. სიტუაცია აქაც განმეორდა, მათ ადგილებს არ დახვდათ აგენტი. ისინი უპატრონოდ დარჩნენ ღია ცის ქვეშ.

ასეთივე გზით შეძლეს თალითებმა საქართველოდან მოცვევად გოგონების გაყვანა. მათ შეპირდნენ, რომ ამერიკაში, კერძოდ კი, მაიამის შტატში დასაქმდნენ ბავშვების მომვლელად. გოგონები აგენტმა მიიყვანა დასაქმების სააგენტო "დორიდოში", სადაც ისინი გაამწყეს ერთ-ერთ ტრადიციულ სასტუმროში მეძავედა.

ასევე მოტყუებით ნაიყვანეს თალითებმა გერმანიაში სწავლის მსურველთა ჯგუფი, რომლებიც ქუჩაში დატოვეს, თვითონ კი გაუჩინარდნენ. უმსგავსოების ამგვარმა ჯგუფმა თურქეთში გაიტყუა 30-მდე ქართველი ქალი და გოგონა. ყოველგვარი საბუთის გარეშე დარჩენილები, ისინი ჩააბარეს ბორდელში, თვითონ კი, წინა შემთხვევის მსგავსად, გაურკვეველი მიმართულებით მიიმალნენ.

ყველაზე ამარზუნია ბავშვთა ტრეფიკინგი. უკვე რამდენიმე წელია, შეინიშნებოდა ქვეყნიდან დიდი რაოდენობით ბავშვის გადინება. იყო შემთხვევა, როცა ერთმა ქალბატონმა, ვითომცდა მჭურწალბობის მიზნით, მინდობილობით 20-ზე მეტი ბავშვი გაიყვანა უტყოთში და დღეს მათი ბედი გაურკვეველია.

საქართველოს ფაქტობრივი ხელისუფლება არამარტო ყველაფრის საქმის კურსშია, არამედ ბევრი მაღალჩინოსანი უშუალოდაა გარეული ამ საქმეში. ეს ის ბინძური ადამიანებია, რომლებიც არავითარ პასუხს არ აგებენ თავიანთ ქმედებაზე. მაგრამ მოვა დრო და ეროვნული ხელისუფლება გამოაშხურებს იმ ჩინოფიკთა საქმიანობას, რომლებმაც გაყიდეს არა მარტო ნახევარი საქართველოს ტერიტორიები, არამედ მისი უმთავრესი სიმდიდრე - მისი მოსახლეობა.

საქართველოში ტრეფიკინგის თემა ტაბუირებულია არა მხოლოდ ხელისუფლების, არამედ დაზარალებულთა შრიდანაც. ქართული ბუნებიდან და მენტალიტეტიდან გამომდინარე, არავინ ამტკიცებს, თუ რა პირობებში ცხოვრობდა უტყოთში. დაზარალებულები აცხადებენ, რომ ისინი არაფერს მოუყვებინან ძლობელ-მეგობრებს, რომლებიც ხვალ-ზღვ აპირებენ უტყოთში გამგზავრებას. ერთი ქართველი გოგონა ამბობს: "მე ვერაფერს ვეტყვი ჩემს მეგობარს, თუ როგორ ვხანდი ყოველ 15 წუთში 80 წლის ამერიკელ მამაკაცს." მათი დუმილით მოტყუებული ძლობლები კი თვითონაც უტყოთში სარფიანი შემოსავლის მოლოდინში მათ გზას ადგებოდნენ. ებადებოდათ წასვლის სურვილი.

გასკოეთ ალბათ, როგორი მონდომებით ატრიალებდა ტელეკომპანია "რუსთავი-2" თითქმის მთელი კვირა, თბლისში

კონის ძალებად იძულებით ჩამოფრენილი, ქურქმოდებული, გაბლენილი ქალბატონის ბოლომით საცხე სიტყვებს: "აქ სიკვდილია და იქ სამოთხე". ვფიქრობ, ძნელია ქართველის გადაგარების უფრო საზარელი სურათის წარმოდგენა. როგორ შეიძლება "სამოთხე" უნოლო ქვეყანას, რომელიც მსოფლიოში ერთ-ერთ პირველ ადგილზე დამნაშავეობის, შიდასა და ნარკომანიის გავრცელების მხედვით; ქვეყანა, რომელიც ფაქტურ თელავს ყველა დანერვილ და დაუნერულ კანონს და კიდევ მრავალი სხვა.

სამშობლოდან გაცვეული ხალხი უნდა დაბრუნდეს საქართველოში. ქართველთაგან სურთ, დაცალონ ქვეყანა ქართველებისაგან და განაწორცილონ გვეგმა - "საქართველო-უქართველებოდ", დაუკარგონ ქვეყანას სახელმწიფოებრიობა, გადააქციონ გაუკონტროლებელ დერეფნად. ამიტომაც დაშალეს ქართული ჯარი, მოშალეს საზღვრები, დაქუცმაცეს ქვეყანა, ქართველები კი გახიზნეს საზღვარგარეთ, რათა ამ ქვეყნის პატრონი მოქციონ რიცობრივ უმცირესობაში და ბოლოს მთლიანად წაართვან სამშობლო, როგორც უმცირესობას.

ხუნტამ მიიღო კანონი მოქალაქეობის შექაზე, სადაც რამდენიმე ანტიეროვნული მუჭლი "შეაპარა". კანონში წერია: "თუ საქართველოს მოქალაქე ორი წლის განმავლობაში ცხოვრობს უტხო ქვეყნის ტერიტორიაზე, არ გაივლის შესაბამის რეგისტრაციას და არ განაალებს პასპორტს, მას ავტომატურად ეროთმევა საქართველოს მოქალაქეობა." ამ კანონის მიღებით ხელისუფლებამ 600 ათასამდე ადამიანს დაავარგინა საქართველოს მოქალაქეობა და მათი უმრავლესობა ტრეფიკინგის მსხვერპლი აღმოჩნდა.

სამშობლოდან გაცვეული ქართველები, გადარჩინით თქვენი სული საუკუნო წარწყმედისაგან, დაბრუნდით თქვენს ლაზარე-საქართველოში, მიიღეთ მონაწილეობა მის აღდგომა-ალორძინებაში, იწამეთ უფალი და ის, რისთვისაც თქვენ ოყენის გალმა წახვედით, აქაც მოგვეცემათ.

ქეთევან საბულიანი

“მრგვალი მაგიდის” წევრი

ვკის რაიონის საკრებულოს დეპუტატი

მთაპარი რაქაქროსი მინაწერი:

გასულ კვირას ქუთაისში ჩამოასვენეს საბერძნეთში არალეგალურად მიმავალი რამდენიმე ქალის ცხედარი; ქალები ბულგარეთის მთებზე გადასვლისას გაიყინნენ... თვითმხილველებმა ასევე თქვეს, რომ რამდენიმე კაცი, მათ შორის, და-ძმაც ბულგარეთის უფსრულებში ჩაიჩხენნენ...

ნუთუ ვეღარ უნდა მიეხვედით, დუხჭირი საქართველოდან გაცლას და სხვის მსახურად თუ მსხვერპლად ქვეყას, საქართველოში დარჩენა და ცუდი პირობებისა თუ ამ სიღუჭირის მიმგმის - არსებული უკანონო მთავრობის შეცვლისათვის ბრძოლა სჯობს...

საქართველოს ე.წ. პარლამენტი უახლოეს პლენარულ სხდომაზე აპირებს 1919 წლის დამფუძნებელი კრებისა და 1990 წლის 28 ოქტომბერს არჩეული საქართველოს უზენაესი საბჭოს სამართალმემკვიდრედ გამოაცხადოს თავი. აღნიშნულის შესახებ ვაცხადებ, რომ დემოკრატიულ საქართველოს პარლამენტის ერთადერთი სამართალმემკვიდრეა საქართველოს რესპუბლიკის უზენაესი საბჭო, რადგან საქართველოს რესპუბლიკის პრეზიდენტს, უზენაეს საბჭოსა და მთავრობას კაპიტულაციაზე ხელი არ მოუწერიათ (1918-21 წლების დემოკრატიული საქართველოს მთავრობის ანალოგიურად). შესაბამისად, საქართველოს უზენაესი საბჭო და მთავრობა დღესაც განაგრძობს არსებობას. რაც შეეხება 1991-92 წლების სამხედრო გადატრიალების შემდეგ «არჩეულ» ე.წ. პარლამენტებს, ისინი 1921 წელს საქართველოს ოკუპაციის შემდეგ მოსული ხელისუფლების «სამართალმემკვიდრეები» არიან, რადგან 1992 წელსაც ე.წ. ხელისუფლება რუსეთის საოკუპაციო ძალების დახმარებით მოვიდა სათავეში და მათი მემკვიდრეობით დღესაც უკანონოდ ინარჩუნებს ძალაუფლებას.

თბილისი, 2001 წლის 6 მაისი

სოციოლოგიური კვლევა შვედრენაისკულად

2001 წლის 25 აპრილს ე.წ. მთავრობის სხდომაზე ე.შვედრენაისკულად "კანცელარიის" სოციოლოგიური კვლევის მასალებზე დაყრდნობით განაცხადა, თითქოსდა მოსახლეობის 70% მხარს უჭერდეს მინისტრთა კაბინეტის შექმნას, ე.ი. დღესაც იგი მხოლოდ ჩვენი ქვეყნის მოსახლეობის ნება-სურვილს ასრულებს (!!).

1993-1994 წლებშიც იგი - ე.წ. პარლამენტის თავმჯდომარე და "მისი სპიკერი" ამტკიცებდნენ. რომ მოსახლეობის აბსოლუტური უმრავლესობა მხარს უჭერდა პურზე ფასების გაზრდას და საქართველოს დსთ-ში გაწევრიანებას. ამ ლოგიკით თუ გავაგრძელებთ. მივიღებთ, რომ პენსიონერები კმაყოფილი არიან 14-ლარიანი პენსიით, პროფესორები 50-ლარიანი ხელფასით, მათხოვრები მათხოვრობით, სამფარგარეთ ემიგრირებული მილიონზე მეტი საქართველოს მოქალაქე უცხოეთში მონობაში ყოფნით, მენახარეები - ანაბრებზე შენახული მილიარდების გაქრობით და ა.შ.

გემოლანდისურ უმნიშობას "პოლიტიკური ელიტა" ჩადის სოციოლოგიის

გამოყენებით, მისი, როგორც მეცნიერების დისკრედიტაციით, სინამდვილის სურათის არნახული გაყალბებით, ცინიზმით, მოსახლეობის აბურხად ავლებითა და მათთვის თვალეშობის ნაცრის შეყრით.

P.S. სიგუა, შვედრენაიკულად, იოსელიანი, კიტოვანი, მათი დაქირავებული სოციოლოგები და ჟურნალისტები ყოველ ღონეს ხმარობენ მგიად გამსახურდას ხელისუფლების არალეგიტიმურობის დასამტკიცებლად. ამისთვის ისინი ურცხვად აცხადებენ, რომ კანონიერ ხელისუფლებას მოსახლეობა მხარს არ უჭერდა და აუქმედდნენ მას დემოკრატიული გამოხატვის სახით. სინამდვილეში, მგიად გამსახურდას რეიტინგი ძალზე მაღალი გახლდათ, რომლის ნათელი დადასტურება იყო 1992 წლის 3 და 7 იანვრის, 1 და 2 თებერვლის 200-300 ათასიანი მიტინგები და მანქანების კონკოციები. დღესაც კანონიერი ხელისუფლების რეიტინგი ძალზე მაღალია და დემოკრატიული არჩევნების ჩატარების შემთხვევაშიც მივიღებთ იგივე შედეგს, რაც 1990 წლის 28 ოქტომბრის არჩევნებში მივიღეთ.

საქართველოს სიყვარულით დაფარული გული

შენი თვალები ჰგავს ცისფერ ვეჯილს, ჩემი თვალები ჰგავს შებოღოლს...
შენი დღეები ქარა უფრო, ჩემი დღეები - უფსრულთან დგომა..

და ვეჯილური მიდის აშკარად თავის წესით, თავისი რიტმით...
მე სიყვარული ქარმა წაშკვარა და, რა თქმა უნდა, წავიდა იგი...

და ახლა შუკუ აზრის ველი...
და ახლა შუკუ აზრის ვეჯილ...
შენ მინც მოდი, თუძცადა სული გატრფილია, როგორც ვეჯილ...

შემოდი, წამით გერქვას ნუგუმი, მე შეგესები დაღლილი მსურით...
მერე შენ წახვალ, ასე რადგან და ასეთია ცნობიერება ძველი...

შენი დღეები უფროა ქარი, ჩემი დღეები - უფსრულთან დგომა...
შენი თვალები ჰგავს ცისფერ ვეჯილს, თვალები ჩემი ჰგავს შებოღოლს...

1997 წელი.

ლევან ღუმბაძე, პატრიოტი პოეტი... მან ლექსებით გამოხატა თავისი სიყვარული სამშობლოსადმი; იდგა იქსადაც ჭეშმარიტი ქართველი უნდა იდგეს და თავისი სული მიაბარა ღმერთს იმ სავანეში, რომელსაც ჩვენი ეროვნული გმირის-მერაბ კოსტავას სული დღესაც დასტრიალებს...

"იქნებთა ნაშობნო, ვინ შთავაგონათ მოძაფალი რისხვისგან ვაქცევა?"
ითანუ ნათლისმცემლის ქადაგებიდან.
ახლა რას იტყვით, მწიგნობარნო ფარისევლნო! სამშობლოს ბედის უსირცხვილოდ ფენით მირველნო...

უცხო ტომისთვის მისასყიდად ოქროს დამთვლენო, ვაი ქართველნო, ვითომ ქართველნო!..
მორწა, გთავადა, გაშვიდვლნი თქვენ ზართ ივერთა, ნიღბები თქვენი სცოდავად ჩამოიღვენთა;

თქვენი სულები ისევე ვშმას ვლაცოცება, ეშმას ტალახში ისატება თქვენითვის "დიდება"...
გვამოროს ღმერთმა შერიგება მტერთან, მსტოვართან და შეეჩება მამა-ნანას დახატოვართა...

მამულო ჩემო! მერამდენედ უნდა ვიტირო, ან მერამდენედ ჩაქუჯოლო ჩემო ქეთირო?!

ისარდაკრული ირემით ვწვარ ველომზე, ცრემლის გარემე ვით "ვიძღვრო" საქართველოზე?!

1994 წელი.

ინტერვიუ პოლიტიკურ ოპონენტთან

(ლასანისი მე-5 გვერდი)

- მინდა კლასიკური იურიდიული ვაგებით ის არჩევნები, რა თქმა უნდა, უკანონო იყო, მაგრამ ჩემი მხრიდან მასში მონაწილეობაზე უარის თქმა, ჩემი საარჩევნო ოქმიდან შეიარაღებული ფორმირების რომელიმე წევრის გამარჯვებას მოსწავებდა. და კიდევ ერთი: თუკი იმ არჩევნებს მე და სხვა ჩემნაირი პირივნები ბიოკოს გამოვუცხადებდით. მაშინ მთელი პარლამენტი "მხედრონელებითა" და გვარდევლებით შეივსებოდა. პოდა, წარმოდგინეთ, ამას რა მიმე და წარმოუდგენელი შედეგები მოჰყვებოდა. ძმბათა სისხლში ხელუბგასვრილ ავტომატიანებს დეპუტატების მანდატებს აიბებები ვუღებდით.

- მაგრამ, თქვენ გან დასახლებული არსებები ხომ მაინც გაღუპუბადენ?

- ეს ძალიან ცოტაა შემლო. "მხედრონი" მხოლოდ სამი კაცი ჰყავდა. შეიძლება ავტომატიანებმა ბლომად ვერ შეაღწიეს "პარლამენტში" და ისიც შეიძლება, შევარდნაძეს არც აწყობდა ამგვარი "დეპუტატების" სიმრავლე, რადგან ეს ყველაფერი ძალზე ხმაბალა იყვინებდა... შევარდნაძე მაშინ მდგომარეობას ვერ აკონტროლებდა, მაშინ ის ნამდვილი "ხელის ბიჭი" იყო. ამისი მოწმე პირადად გახლავართ. საკადრო პოლიტიკა სამეულს მიჰყავდა: მინისტრების, გამგებლების დანიშნა, ყველანაირი გადაწყვეტილების მიღება, მათი ნება იყო.

- სამეულს თავის მხრივ ვინა მართავდა, რუსეთი?

- რუსეთიც და ხომ ცნობილია, რომ გადაგრილება დასავლეთის უდიდესი მხარდაჭერით განხორციელდა... მინდა ვთქვა, რომ იმ გრაგიულ დროს, თუნდაც ერთი საპროტესტო განცხადებაც კი რომ გაეთვალისწინებოდა პარლამენტი, ბონში, ვაშინგტონში ან თვით მოსკოვში, თუნდაც ანკარაში, უმად ყველაფერი დამთავრდებოდა. ვერაინ ვერაფერს გაბედავდა და ჩვენ ღაღს ამ დღეში არ ვიქნებოდით.

- და ეს ყველაფერიც, ასე ვთქვათ, სარჩული და წინაპირობა გახდა უკანონო არჩევნებში თქვენი მონაწილეობის აუცილებლობა?

- რასაკვირველია. კიდევ ერთხელ ვიტყვი, რომ ჩემს მაგიერად იქ უკული ძალია არ მისულიყო.

- ისე რომ, უკანონო პარლამენტის დეპუტატი საკომუნისტური სიებით გახდით არა?

- არა. საკმაოდ დიდი უპირატესობით გავხდი მაჟორიტარი დეპუტატი. საკომუნისტური სიით რომ გავმდარეოყავი, აუცილებლად რომელიმე პარტიის წევრი უნდა ყოფილიყავი.

- ბატონო მალევა, უკანონო არჩევნების ჩატარების დროს ბევრ სხვა დარღვევებთან ერთად, მაშინ საქართველოში გამოცხადებული იყო კომუნდანგის საათი. ამას ადასტურებს უკანონოთა მაშინდელი პრესა. უცხოეთში ამამეც დახუჭა თვალები, ესეც ჩაყლაპა. თქვენ როგორ განგვიმარტავთ ამას?
- კომუნდანგის საათი მაშინ საქართველოს მხოლოდ ცალკეულ კუთხეებში იყო გამოცხადებული: თუ არა ველები, აფხაზეთში, რადგან იქ უკვე დაწყებული იყო გაგრის გრაგედია და ალბათ, სამეგრელოში. მაგრამ მთლიანად საქართველოში იგი გამოცხადებული არ ყოფილა. ამას გარდა, რადგან კონსტიტუცია გააუქმეს და ამით დიდი სისულელეუ ჩაიდინეს, ის განიბეკიეს, რომ კომუნდანგის საათის დროს არჩევნების ჩატარების აკრძალვის კანონი და მიმეში მოისპეს.

მამასადამე, ამ მხრივაც მათ ხელ-ფეხი გახსნილი ჰქონდათ.

ჩვენი კომენტარი: დაახ, ყველაფერი ვაკეთეთ, "არჩევნები" კანონისა და ყველანაირი ნორმატივების უხეში დარღვევებით ჩატარეს. და რაც მთავარია, მასში მონაწილეობა არ მიიღო ქვეყნის მოსახლეობის უდიდესმა ნაწილმა. ხუნგის მონაცემები კი საპირისპიროს ამტკიცებენ. თურმე საარჩევნო ყუთებში სწორედ მოსახლეობის უდიდეს ნაწილს ჩაუკეტებია!

- ასეა თუ ისე, "არჩევნები ჩატარდა" და მაღვევი იურიდიული კომისიის თავმჯდომარე გახდით. საინგერესოა, თქვენნაირი შეხედულებებისა და აზრის მქონე სხვა პირივნებმა თუ მოისურვებდა დასახლებული თანამდებობის დაკავებას?

- დათანხმდებოდა კი არა, მსურველთა ცენსა იყო და რამდენიმე გური გავიყვით, ასე ვთქვათ, ღირსეულის გამოსავლენად დათანხმდებოდა იმიგომ, რომ იგი საკმაოდ მაღალი თანამდებობა

შალვა ნათელაშვილი: "თავისუფლად შემემლო გაცხადი დიპლომატიურ არჩენაზე რუსეთის სახელით..."

გახლდათ, რომლის თავკაცსაც ძალზე სერიოზულ და მნიშვნელოვან სახელმწიფოებრივ საკითხებზე უნდა ემუშავა. სამაგალითოდ თუნდაც იმას დაგისახელებთ, რომ იარაღე კანონის მიღების შემდეგ მოვახდინეთ შეიარაღებული ფორმირების განიარაღება, თანაც მათივე მონაწილეობით. ამ კანონის განხილვა ექვსი თვე გრძელდებოდა პარლამენტში. აი, მარტო ეს რომ გამეკეთებინა, დამერწმუნეთ, მარტო ამისთვის ღირდა დეპუტატობა.

არ ვიცი გახსოვთ თუ არა, რომ პრეზიდენტის მაშინდელი დეკრეტით ნებადართული იყო ავტომატის გარება და დადილიდენ კოდექსს უჭერბი ავტომატიანები. იგი მე ავტომატე.

- კიდევ რა ვაკეთეთ?

- მივიღეთ მოქალაქეობის კანონი. ბატონმა მგიადამ ამისი ვაკეთება ვერ მოასწრო. მივიღეთ ემიგრაციისა და მიგრაციის კანონები, საპარლამენტო კანონმდებლობა, კანონები ფრაქციებისა და კომისიების შესახებ, პარლამენტის რეგლამენტი, ყველაფერი. რასაც სახელმწიფო სამართალი ჰქვია. სწორედ ამამე ღვას საქართველოს დღევანდელი კანონმდებლობა. მაშინდელი პარლამენტის მიერ მიღებული კანონების 82% ჩვენმა კომისიამ შეიმუშავა და ვაკეთა. სხვათაშორის, მაშინ არც გრანგები შემოდიოდა, არც უცხოელი ექსპერტები გვყავდნენ, როგორც ეხლა ამათა ჰყავთ. არც ერთი პარტია იყო ისეთი, რომელთანაც გარანტირებული გვექნებოდა კანონის გაგანა, ოცდაექვსი პარტიასთან ამისი ვაკეთება ძალზე ძნელი იყო. ისე რომ, მაშინდელ იმ მონაკვეთს, ჩემი ცხოვრების ურთულეს პერიოდად ვაღიარებ. დაბოლოს, დავამთავრეთ კონსტიტუცია. ავი იყო თუ კარგი, კონსტიტუცია მაინც შეიქმნა და ადამიანთა უფლებები მაინც დაფიქსირდა იმ ზოგად თავში, რომლითაც ჩვენ ეხლა ვებრძობით ამ ხელისუფლებას ვეროსაბჭოს სასამართლოში.

- ბევრი კი გიმრობით და გავიკეთებთ, მაგრამ ყველაფერი ამას ხომ არა თვლით შევარდნაძის მაშინდელი

დიქტატორული რეჟიმის ნებაყოფლობით განმტკიცებად და მხარდაჭერად?

- ჩემი მოღვაწეობა, ჩემს მიერ გამოცხადებული კანონები მიმართული იყო იქით, რომ საქართველოში დამთავრებულიყო მრავალპარტიუდენგიათობა. მაშინ, შუაქორდად, შევარდნაძე, ჯ.იოსელიანი, კიტოვანი და სიგუა პრეზიდენტად იყვნენ. ეს მოისპო და დამთავრდა. დასრულდა შეიარაღებული ფორმირების თარეში. ყველაფერი ამის ბაზამე დაწყებული იყო სამოქალაქო საზოგადოების მშენებლობა და ეროვნული შერიგება. როცა კარგი საკანონმდებლო ბაზა არსებობს, ეროვნული შერიგება უმრავლესყოფილია. და რაც მთავარია, მიღებული უნდა ყოფილიყო კონსტიტუცია - ქვეყნის ძირითადი კანონი. თუმცა, მარტო მიღება არ ნიშნავს საქმის ვაკეთებას. საჭიროა მისი გამამარტებელ-გამამართლებელი კანონების მიღება, რომლებიც კონსტიტუციას აამოქმედებენ. სამწუხაროდ, ამით კონსტიტუცია არ განავითარეს და შევარდნაძის ღია, გამიშვლებული დიქტატორული პირობებში აღმოჩნდით. ამგომაც არ მომეცა საშუალება, შემდგომშიც გამეგრძელებინა იურიდიული კომისიის თავმჯდომარეობა.

- ე.ი. მთორე ვაღიარებ ადარ აგირჩიეს იურიდიული კომისიის თავმჯდომარე?

- დაახ, ასე იყო. განმიცხადეს, რომ არა ხარო მმართველი პარტიის წევრი და თავისუფალი ბრძანდებო.

- ბატონო მალევა, ჩემს შეხედულებებზე მაინც არ მოხსუხეთ. კი, ბევრი ვაკეთეთ, მაგრამ ეს ყველაფერი ხომ შევარდნაძის დიქტატორული რეჟიმის მხარდაჭერასა და განმტკიცებას ემსახურა? შუაქორდად, თქვენმა შემოღებულ-მიღებულმა კანონებმა არ იმუშავეს.

- ვერ დაგეთანხმებით, რადგან იმ კანონებმა იმუშავეს, მაგრამ არა უპირატესი ბალანსით. ამისი მიზეზი კი ის გახდა, რომ არ გაგრძელდა ის კურსი, რომელიც ჩვენმა გვექნა დაბეჭდულ-დაწყებული. საინტერესო მოვლელი კი გვექნა დაწყებული, რომელიც ეროვნულ შერიგებასაც გამოიწვევდა, მაგრამ ამამე უკვე აღარავინ იმუშავა. მაშინ ისინი გრანგებისა და კრედიტების ჩაჯიბვასა და დიქტატორის დამყარებას ესწრაფოდნენ. ამასი კი მე ბრალი არაფერი მიმიძღვის.

- ბატონო პარტიის თავმჯდომარე, კვლავ გადაგრილების შემდგომ შავსა და გრაგედო პერიოდს მინდა მივეზრუნდე. მზიგება და შემზარავი ყველაფრის გახსენება, მაგრამ ძირითადმე ვიტყვი: მაშინ ხუნგა სასტეკად, არადადამიანურად არბეჭდა და ხერეგდა კანონიერი ხელისუფლების აღდგენის მომთხოვნთა მრავალრიცხოვან მიტინგებსა და მანიფესტაციებს. ამაგი მრებდნენ ადამიანებს, აწამებდნენ, იხოებოდა ხალხი, სამსახურებიდან ათავისუფლებდნენ ბატონ მგიად გამსახურდას მომხრეებს. მედმეგია ადამიანის უფლებების დაცვამე ლაპარაკი. თქვენი კომისია რას მოიმოქმედებდა მაშინ? არ გამოთქვამდით პროტესტს მოძალადეთა იმ ავკაციობის კანონის ძალით აღსაკვეთად?

- ჩვენს მაშინდელ იურიდიულ კომისიას, დღევანდელ პარლამენტში არსებულ იურიდიულ კომიტეტისაგან განსხვავებით, არ ჰქონდა სამართალდამცავი ორგანოების კონტროლის უფლება. ჩვენ მხოლოდ კანონების წერის უფლებას გვაძლევდნენ. იმ ორგანოებს მაშინ შევარდნაძე, იოსელიანი, კიტოვანი და სიგუა აკონტროლებდნენ.

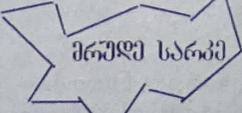
(ბაბრამეშა შამადა ნოზიარში)

უხელფასობისა და უპენსიობის ფონზე საქართველო წალეკა ფეშენებლურმა რესტორნებმა. როგორც წესი, მათი რეალური მფლობელები არიან ფაქტობრივი ხელისუფლების ადგილობრივ თუ ცენტრალურ სტრუქტურებში მოკალათებული ე. წ. ელიტჩინოვნიკები...

შეითხველს უთუოდ დააინტერესებს სახელმწიფო ხაზინის ფლანგვის ხარისხი რეგიონების მიხედვით (ამჟამინდელი ხელფასით მცხოვრები ჩინოვნიკი სომ რესტორანს ვერც ააშენებს და ვერც მოიხმარს!)... რუსტორნების ბრუნვის მოცულობა რეგიონების მიხედვით 2001 წლის იანვარ-თებერვალში (1000 ლარი)

	სულ	მ.შ. სექტორების მიხედვით		შემოს. ზრდა % 2000წლიდან შედარებით
		სახელმწიფო	არასახელმწიფო	
საქართველო სულ	6 072,3	66,9	6005,4	106,5
მათ შორის:				
ქ.თბილისი აფხაზეთის არ	2 813,7	26,9	2 786,8	107,6
აჭარის არ	579,3	20,7	558,6	103,4
ქ.ბათუმი	503,9	20,3	483,6	99,9
ქედის რაიონი	3,4	-	3,4	96,8
ქობულეთის რაიონი	10,9	0,4	10,5	90,5
მუხრანის რაიონი	0,9	-	0,9	40,8
ხელვაჩაურის რაიონი	56,0	-	56,0	190,5
ხულოს რაიონი	4,2	-	4,2	47,6
სამეგრელო-ზემო სვანეთის მხარე	244,8	1,0	243,8	79,8
აბაშის რაიონი	3,8	-	3,8	86,1
გუგუთის რაიონი	155,4	0,3	155,1	95,9
მარტვილის რაიონი	2,0	-	2,0	166,1
მესტიის რაიონი	-	-	-	-
სენაკის რაიონი	14,3	-	14,3	94,4
ჩხოროწყუს რაიონი	3,8	-	3,8	71,5
წალენჯიხის რაიონი	2,0	-	2,0	-
ხობის რაიონი	5,4	-	5,4	168,2
ქ. ფოთი	58,1	0,7	57,4	50,4
გურჯისტის მხარე	57,8	-	57,8	101,4
ლაჩხუთის რაიონი	7,3	-	7,3	70,6
ოზურგეთის რაიონი	44,7	-	44,7	100,1
ჩოხატაურის რაიონი	5,8	-	5,8	289,1
იმერეთის მხარე	726,9	16,6	710,3	99,9
ქ.ქუთაისი	454,9	14,1	440,8	102,0
ქ.ტყიბული	5,5	-	5,5	195,8
ქ.წყალტუბო	11,5	0,2	11,3	81,3
ქ. შიდათურა	6,1	-	6,1	253,4
ბაღდათის რაიონი	7,7	-	7,7	101,0
ენათის რაიონი	4,9	-	4,9	287,3
ნეგატაფონის რაიონი	127,2	2,3	24,9	74,7
თერჯოლის რაიონი	3,4	-	3,4	147,4
სამგრემის რაიონი	48,2	-	48,2	177,9
სამხედრო რაიონი	9,9	-	9,9	159,2
ხარაგაულის რაიონი	44,6	-	44,6	100,4
ხონის რაიონი	3,0	-	3,0	135,9
რაჭა-ლეჩხუმისა და ქვემო სვანეთის მხარე	5,3	-	5,3	139,0
ამბროლაურის რაიონი	4,5	-	4,5	131,9
ლენტიხის რაიონი	-	-	-	-
ონის რაიონი	0,8	-	0,8	199,4
ცაგერის რაიონი	-	-	-	-
შიდა ქართლის მხარე	459,0	-	459,0	123,7
ქ.ცხინვალი	-	-	-	-
გორის რაიონი	129,5	-	129,5	108,9
კასპის რაიონი	3,4	-	3,4	50,6
ქარელის რაიონი	17,6	-	17,6	86,4
ხაშურის რაიონი	308,5	-	308,5	137,0
ჯავის რაიონი	-	-	-	-
მცხეთა - მთიანეთის მხარე	515,2	-	515,2	112,5
ახალგორის რაიონი	4,2	-	4,2	299,0
ღუშეთის რაიონი	57,4	-	57,4	204,3
თიანეთის რაიონი	-	-	-	-
მცხეთის რაიონი	228,6	-	228,6	105,4
ყაზბეგის რაიონი	225,0	-	225,0	106,4
კახეთის მხარე	79,8	-	79,8	108,5
ახმეტის რაიონი	6,2	-	6,2	110,4
გურჯაანის რაიონი	25,8	-	25,8	147,8
დედოფლის წყაროს რაიონი	1,0	-	1,0	83,1
თელავის რაიონი	26,5	-	26,5	73,4
ლაგოდეხის რაიონი	17,2	-	17,2	225,6
საგარეჯოს რაიონი	1,6	-	1,6	46,9
სიღნაღის რაიონი	0,8	-	0,8	113,9
ყვარლის რაიონი	0,7	-	0,7	49,8
ქვემო ქართლის მხარე	414,4	1,7	412,7	108,1
ქ. რუსთავი	64,3	1,7	62,6	135,5
ბოლნისის რაიონი	25,6	-	25,6	123,9
გარდაბნის რაიონი	12,5	-	12,5	143,2
დმანისის რაიონი	6,0	-	6,0	106,8
თეთრიწყაროს რაიონი	0,3	-	0,3	74,8
მარნეულის რაიონი	305,0	-	305,0	102,0
წალკის რაიონი	0,7	-	0,7	58,1
სამცხე-ჯავახეთის მხარე	176,1	-	176,1	122,4
აღიანის რაიონი	-	-	-	-
ასპინძის რაიონი	0,1	-	0,1	-
ახალქალაქის რაიონი	0,5	-	0,5	83,1
ახალციხის რაიონი	147,4	-	147,4	132,0
ბორჯომის რაიონი	26,1	-	26,1	88,2
ნინოწმინდის რაიონი	2,0	-	2,0	99,7

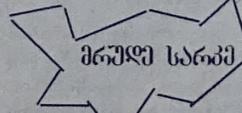
მრუდე სარკე და სინამდვილე

აკაკი ასათიანი: "ამომრჩეველი არ შეედა რადგან ზვიად გამსახურდია დამოუკიდებლობის მედროშე იყო და ამიგომ მას დაუჭირა მხარი... შევარდნაში ქვეყნის მომწესრიგებელი დაინახეს და ამიგომ დაუჭირეს მხარი, ამით მოსახლეობა არ შეედა" ("ლაშის კურიერი")

სინამდვილე

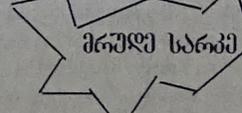
ბატონმა ზვიად გამსახურდიამ საქართველოს მოსახლეობას ნანატრი თავისუფლების ყველა იურიდიული საფუძველი რომ შეუქმნა, აშკარაა; რაც შეეხება შევარდნადის "მოწესრიგებულ" საქართველოს, მასზე საუბარი მხოლოდ ამ ბოლო წლებში სახელმწიფოს ხარჯზე გამდიდრებული შეუძლიათ...

ელუარდ შევარდნაძე: "ქვეყნის განვითარებას ძალიან სერიოზულად ხელს უშლიან და ამუხრუჭებენ ქვეყანაში გამეფებული კლანები" (პარლამენტში გამოსვლის ტექსტიდან)

სინამდვილე

საქართველოს ანაღურებენ შევარდნადის ფრთებქვეშ შეფარებული კლანები.

დავით სალარიძე: "ჩვენ, თბილისელები, მზად ვართ წინ გავედევით იმ ღვენილებს, ვინც ყოველდღე სახლში დაბრუნებას ელოდება" (ახალი თაობა)

სინამდვილე

აფხაზეთის დაბრუნება მხოლოდ კანონიერი ხელისუფლების სამართალმემკვიდრეობის აღდგენისა და კანონის გარშემო ქართველთა გაერთიანების შემდეგ შესაძლებელია. დავით სალარიძის მსგავსი პოპულიზმით უკანონო ხელისუფლება ავტო უკვე ცხრა წელია იბრუნებს აფხაზეთს... "თბილისელთა" ამგვარი წინგაძლით ქართველობამ ერთხელ უკვე კარგად დალია ფსონს წყალი!

- "შევარდნაძეს ყვანაზე უკეთესი დასაყრდენი არ ჰყავს, ის მას არ გასწირავს" ირაკლი მელაშვილი "კვირის პალიტრა" №20

აკითხვალვას ღიღ გოღივას ვუხლი იმ ღიღი შავლოვავისათვის, როგორც გავიდა ჩემი პასუხის-გვაგლობით დაგაქდილ ნომარში. გავატი "ქუჯის" მითერტი-მეტი ნომრის პასუხისგვაგვალი რელაქტორი გიორგი ავრიღონიძე

ფიღა გიორგის ღღისადგი მილოცვა უნდა იკითხავოღვას შავლოვავიდან:

გიორგოვას გილოცავთ, გეორგიანავო!

ტყვითა განმთავისუფლებო, და გლახაკითა ხელის აღმავრობელო, სნეულთა მკურნალო, და მეფითა უკლებელო წინამგროლო, ღვანლით შავროსილო ღიღო მიწავაეო გიორგი, ევეღრა ქრისტესა ღვართსა შავალავად სულთა ჩვენთათვის. ამინ!"

კავთივცაეულო კავთივკეულო!

გავატი "ქუჯი" საქართველოს მთელს ტერიტორიაზე ვრცელდებავ; მისი შავქენა შავგიქლიათ ჯიხურავებში, ახვავ, უეგიქლიათ გავოღვართ გავატი "ქუჯი" უახლოვს სავოქსოქო განყოფილებავში.

"ქუჯის" რელაქცია

- "ჩვენ ვებრძვით კორუფციას, არის დაღვითი ძვრები, აღმავლობა..."

ე.შავარდნაძის გავოვკვიღავს

გავოვკვიღელი და მთავარი რელაქტორი ტარიელ ფოტბარაძე	რელაქტორთა საბჭო:	რელაქციის მინავართი	
	მანანა ტავიძე (ღღსკუნია), ლელა ხავაჯიძე (სავოვალევა), ეკავ ლავინი (მღწინიერავა), ოღისე განკეღავა (ღღბარბურავ), ოღისე ზრელავშილი (გხავგროვა), გიორგი ავრიღონიძე (პასუხისგვაგვალი რელაქტორი)	ქათინი, კვარავის 32 ტელ: (8-231) 21603, (8-22) 221587, (877) 47.69.30 ელ. ფონტა : kujj@posta.ge	გავთი რავიხტორირავულია ქათინის სავალავო სავაროლოღი N12\5\3-4818